

Kavimler Kapısı Sur Belediyesi Bülteni Özel Eki

ŞEMANOK

ÇOCUK DERGİSİ / KOVARA ZAROKAN Yıl / Sal: 1 2005 Sayı / Hejmar: 1

WWW.ARSIVAKURD.Org

1994

ŞAREDARİYA SÜRÊ

Kavimler Kapısı
Sur Belediyesi Bülteni özel eki

Xwedi
Sahibi

Abdullah Demirbaş

Berpîrsê Nivîsan
Sorumlu Yazışleri Müdürü
Hüseyin Kaya

Editor / Editör
Sîdar Jîr, Rizoyê Xerzî, Rêzan Tovjîn

Yönetim Yeri
Sur Belediyesi Basın Bürosu

Telefon
0412 223 19 29- 223 60 62

Grafik - Tasarım
Etik Ajans
0412 223 59 02

Baskı
Şan Ofset
Cendere Yolu
N:23 Ayazağa-İst.

naverok

içindekiler

Demsal	3
Lîstik û Park	4
Hînbûn.....	5
Mamikên Kurdî	6
Hîrça bi Navê Teddy	7
Fîl	8
Na lêlê ya.....	9
Qedri Can kî ye?.....	10
Lihevanînok	11
İki Resim Fark ve Labirent	12
Cudahiyên di Navbera Wênayan de.....	13
On İki Boncuk.....	14
Kuş Olmak İsteyen Ayı Yavrusu	15
Kitap	16
Ahmed Arif Kimdir?	17
Tekerlemeler	18
İki Resim Arasındaki 7 Fark.....	19
Labirent.....	19

Merhaba Sevgili Çocuklarımız.

Göreve gelişimizin 1. yılında çocuk dergimiz Şemamok'un 1. sayısı ile sizinleyiz. Artık derginiz Şemamok aramızda iletişim köprüsü olacak. Ben sizlerin duygu, düşünce, istek, öneri ve şitelerinizi buradan öğrenirken, sizler de benim sizlerden olan isteklerimi, yaptıklarımızı ve yapacaklarımızı derginizden takip edeceksiniz.

Bir yıl içerisinde sizler için yaptıklarımızı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Sizlerin güvenli ve sağlıklı ortamlarda oynamanız için harabeleri temizleyerek oyun alanları, çocuk parkları yaptık.

Sağlıklı ortamda ders çalışmanızı, araştırma yapmanız için kütüphane açtık.

Spor kulübü kurarak sporla tanışmanızı sağladık.

"Kardeşini seç" kampanyası açarak binlerce

kardeşle sizlerle buluşturduk.

Sizlere Türkçe ve Kürtçe öykü kitapları kazandırmak için çocuk öykü yarışması düzenledik.

Gösteri Sanatları Topluluğu oluşturarak bir çok kardeşinizi müzik, tiyatro, dans, resim ve oyunlarla buluşturduk.

Yönetimde söz hakkınız için Çocuk Meclisi kuruyoruz.

Ağabeyleriniz için etüt merkezleri açtık.

Bu arada size bir sır da vereyim. Bu büyükleriniz var ya hani anne, baba, amca ve dayılarınız. İşte onlar sizleri kıskanmaya başladılar. Abdullah Başkan daha çok çocuklara hizmet yapıyor, bizde isteriz diyorlar. Derginize yapılmasını istediğiniz şeyleri yazın. Birlikte daha güzel şeyler yapalım.

Sevgili çocuklar bu güne kadar biz sizlere dünyanın döndüğünü söyledik ama dünyanın içinde neler döndüğünü öğretmedik. Bu şenlik ile bu dünyanın içinde güzelliklerin de olduğunu sizler bizlere öğreteceksiniz. Bu güne kadar biz büyükler bu dünyada kavgaların, savaşların, yıkımların yaratıcısı olduk. Ama inanıyorum ki siz dünyanın en güzel varlıkları, geleceğin yaratıcısı olarak barışı, sevgiyi, dostluğu, hoşgörüyü ve paylaşımı dünyaya hakim kılacaksınız.

İçinizdeki çocuğu asla öldürmeyin ve öldürülmesine de asla izin vermeyin.

Bu günlerde yapacağımız çocuk şenliğimizde ise; sizleri Türkiye'nin ve dünyanın bir çok yerinde yaşayan kardeşlerinizle buluşturacağız. Bu buluşmada kuracağınız sevgi, dostluk, kardeşlik köprüleri ve toprağa atacağınız barış tohumları sayesinde Diyarbakır'dan tüm dünyaya önemli mesajlar vereceksiniz.

Diliniz, dininiz, kimliğiniz, renklerin farklı olacak. Ama el ele, yürek yüreğe biz büyüklere kalplerinizdeki sevgi ile kültürleriniz, renklerin farklı olsa da göz yaşlarınızın aynı olduğunu anlatacaksınız.

2. sayımızda buluşuncaya kadar, derslerinize iyi çalışın şenliğimizde doyasıya eğlenin.

Hepinizi başarılı, sağlıklı, barış ve huzurlu günler dileği ile gözlerinizden öpüyor sevgilerimi sunuyorum.

Abdullah DEMİRBAŞ
Belediye Başkanı

Demsal

Her salek diwanzdeh meh e
Berxikên kalo deh in

Her mehek sih roj in
Neh jî wan bi tav û roj in

Sê meh jê zivistan e
Bi serma û baran e

Meha bi gul û giya
Navê wê meha sîsiya

Ûw destpêka buharê
Yanî meha Adarê

Sê meh jî ew payiz e
Ba û bahoz vîzevîz e

Pelên daran diweşin
Li erdê Xuşexuşin

Sê mehê din havîn e
Bi tav û germahî ne

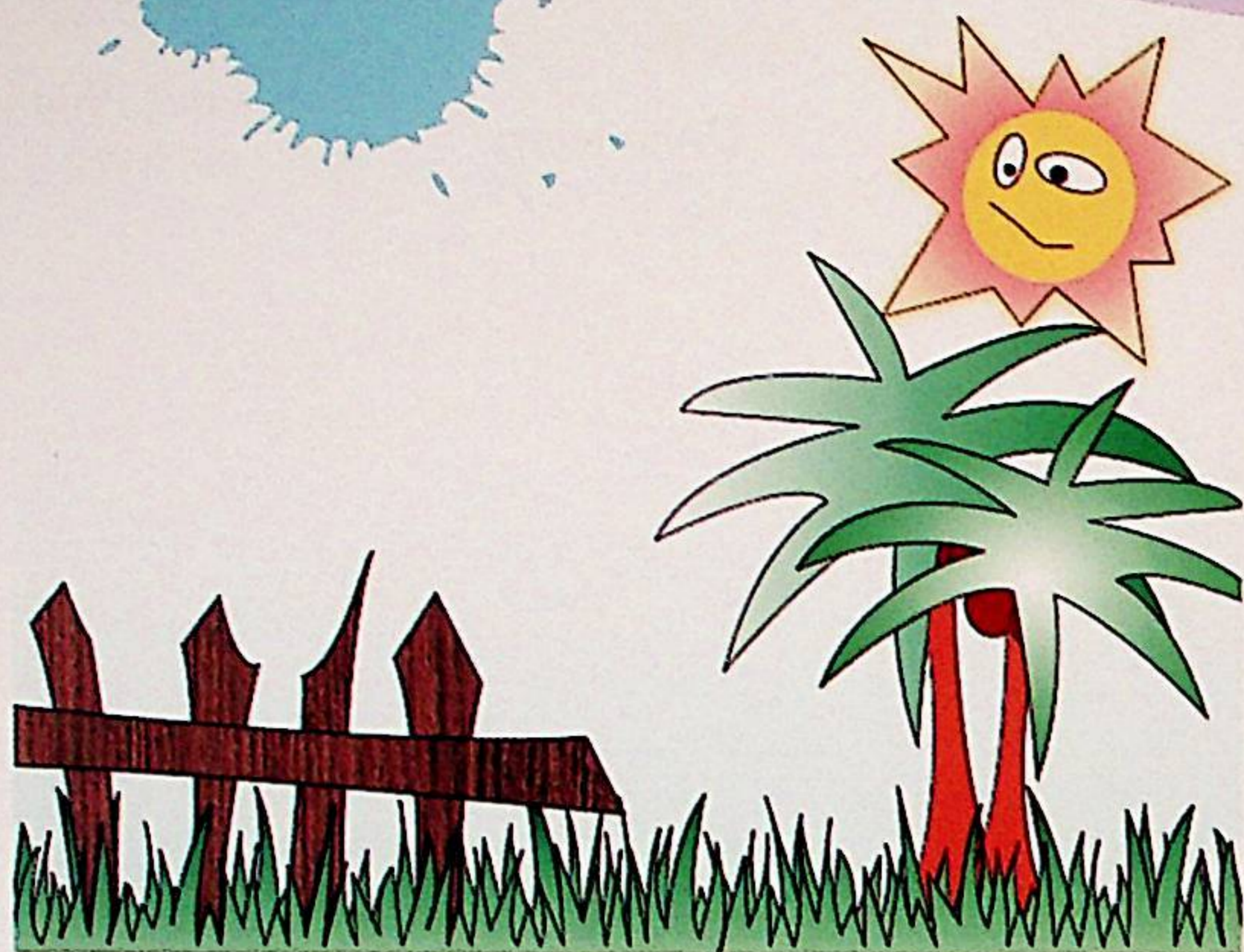
Bin siya darê xweş e
Fekiyê mehê zebeş e

Mehê salê tev qediyar
Sê bihar sê zivistan

Du demsalên din jî bin
Sê payiz û sê havîn

Tev bi hev re bûn diwanzdeh
Temenê ciwan bû sêzdeh

A. Seçkin

LÎSTIK Û PARK

Dane êvari
xwe danî ser maseyê û berdilka xwe ji xwe kir. Piştî ku dest û
serçavê xwe şuşt, hate xwarina ku diya wê jê re amade kiribû
xwar. Dûre çû diranên xwe firçe kir û ji diya xwe re got:

- Dayê, ez ê herim bi hevalên xwe re bilîzim.

Diya wê pirsî:

- Tu yê herî bi kê re bilîzî?

Berfînê got:

- Ez ê herim bi Dilnazê û Berav re bilîzim dayê.

Diya wê hinekî fikirî û paşê jê re got:

- Keça min ma hûnê li ku bilîzin, nêzîkî mala cî heye?

Berfînê dengê xwe nekir. Çû li ber paceyê sekinî. Li derve
nihêrî, ciyekî lê bilîstana tunebû. Berfînê gelekî aciz
bûbû. Ji ber paceyê hat û ji diya xwe pirsî:

- Dayê, çima li taxa me parkek tuneye, kî parkan çê
dike?

Diya wê kenîya û jê re got:

- Keça min, şaredarî parkan çêdike. Xwe aciz neke
Berfîn.

Tiştên ku diya wê digot, qet li xweşa Berfînê nedîçû.
Lê wê dixwest bi hevalên xwe re listikên xweş
bilîsta. Vegeriya û ji diya xwe pirsî:

- Dayê ma qey ez ê bi hevalên xwe re
nelîzim?

Diya wê kenîya û got:

- Belê keça min tu yê bi hevalên xwe re
bilîzî. Here hevalên xwe bîne û li mala
me ji xwe re bilîzîn.

Ev yek gelekî li xweşa Berfînê çûbû.
Hema bi lez derketibû û çûbû cem
Dilnazê û Berav. Hevalên wê li
meydaneke vala, lê hemû herî
bû, li benda wê bûn. Berfînê
got:

- Hevalno, diya
min got, li wir
nelîzin. Got werin
mala me bilîzin.

Dilnazê jî
bilîze. Û got:

- Gelekî baş e, min jî nedixwest em li vê derê bilîzin.

Dûre Berav jî got:

- Belê, em herin. Diya min jî gotibû, kesên ku li ciyên
wiha herî û nepaqij bilîze nexweş dikevin û diherin
tixtor. Tixtor jî derziyan li wan dixê.

Her sê heval bi hev re çûn mala Berfînê. Û bi hev re
gelek listikên xweş listin.

Êdî her carê li malekê dilîstin. Ji ber ku parka wan
tunebû nikaribûn gelekî derketana derve.

Berfînê û hevalên xwe ji dibistanê hatin, li meydana ku
herî bû gelekî insan kom bûbûn. Çû mal û ji diya xwe pirsî:

- Dayê, ma çî bûye li meydana bi herî?

Êdî navê wê meydanê kiribûn meydana heriyê.

Diya wê ew xiste hambêza xwe û got:

- Keça min, ma we nedixwest parkeke we jî hebe, îcar
şaredarî jî ji we re parkê çêdike.

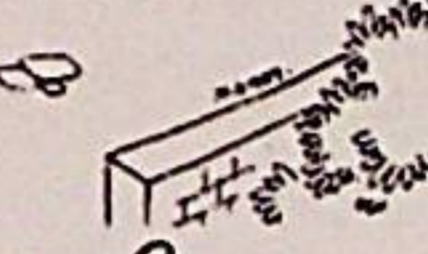
- Çawa dayê? Ma me ji wan re negotibû.

- Keça min, me, dê û bavê zarokan ji bo we
çû ji wan re got. Ew jî ji bo we çêdikin.

Berfînê ji kêfan derket derve. Heta
meydana herî ku êdî dibû parka zarokan
reviya.
ji bo wan dihate çêkirin.

Piştî ku parka wan hate çêkirin êdî her
roj li wê parkê listikên gelekî xweş
dilîstin û nexweş jî nediketin.

Sidar JÎR

Hinbûn

Roj zer e, asîman şîn
Di nava berfê de vedibe berfîn

Zer, şîn kesk û sor
Li pey baranê bûn keskasor

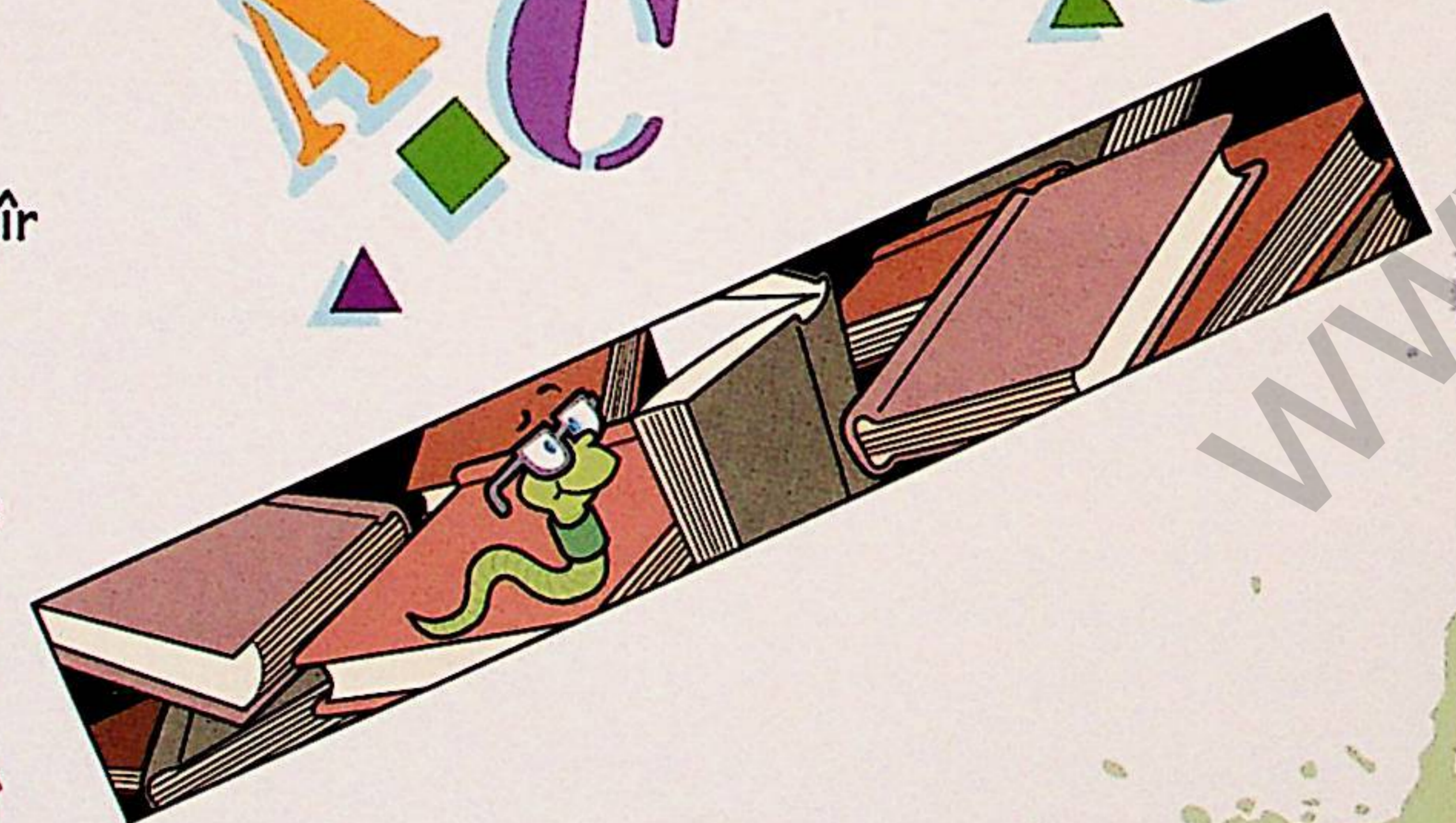
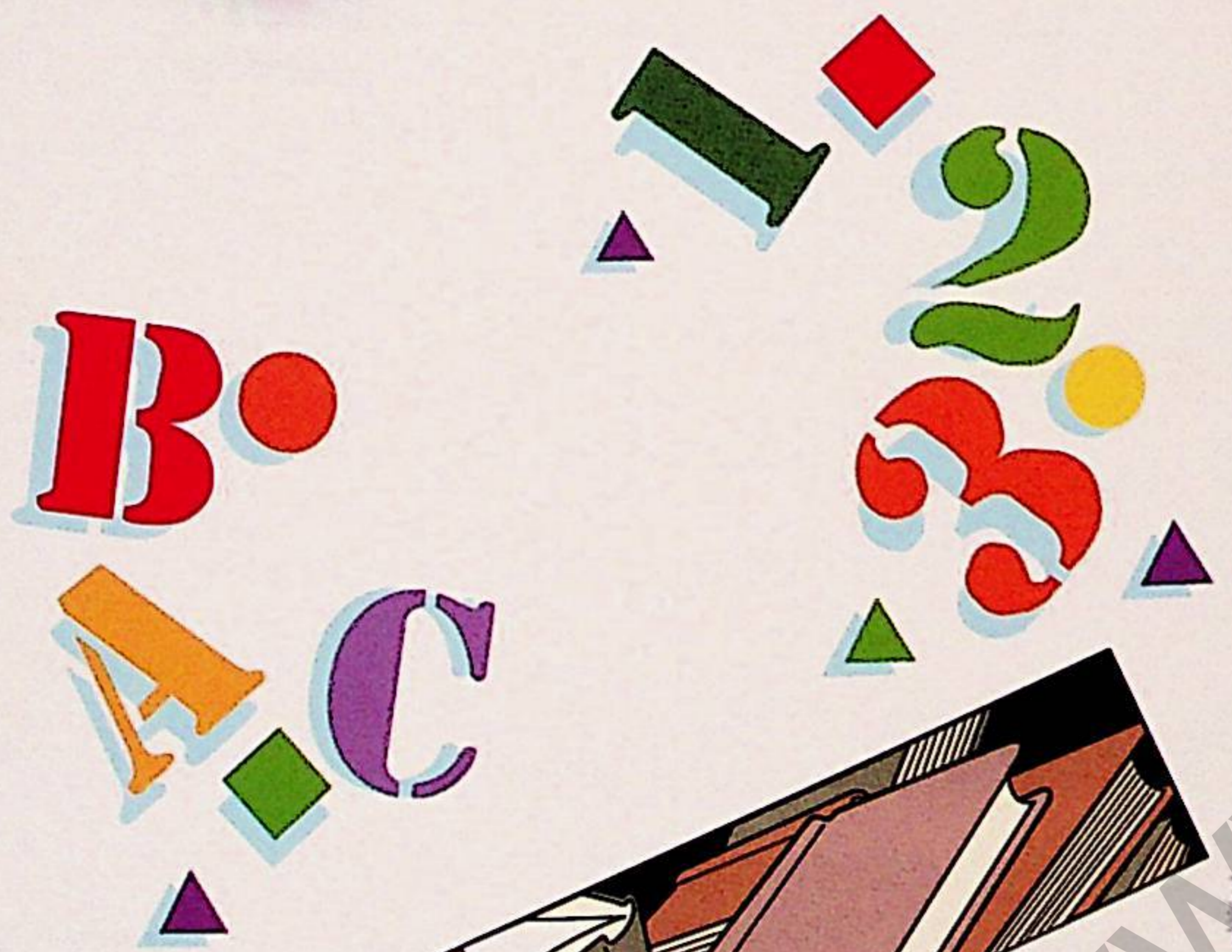
Saet ji rojê kêmtir
Meh ji hefteyê dirêjtir

Havîn, bihar, zivistan
Payizê pel weşand

Ji bo diran û hestî
Zarokno hûn vexwin şîr

Dibistan gelekî xweş e
Tije zarokên çawreş e

◆ Gulistan Dêrikî

mamikên kurdi

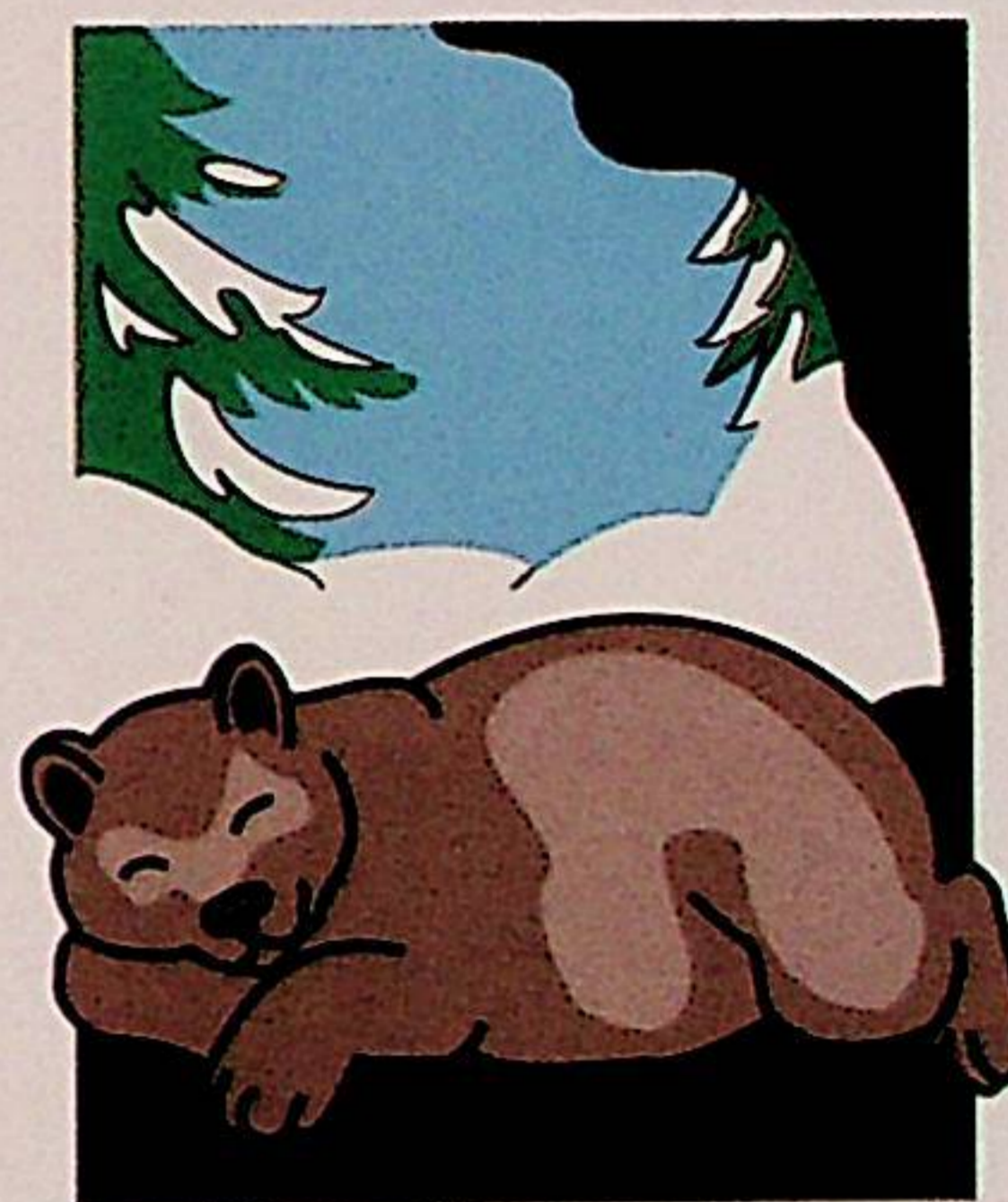
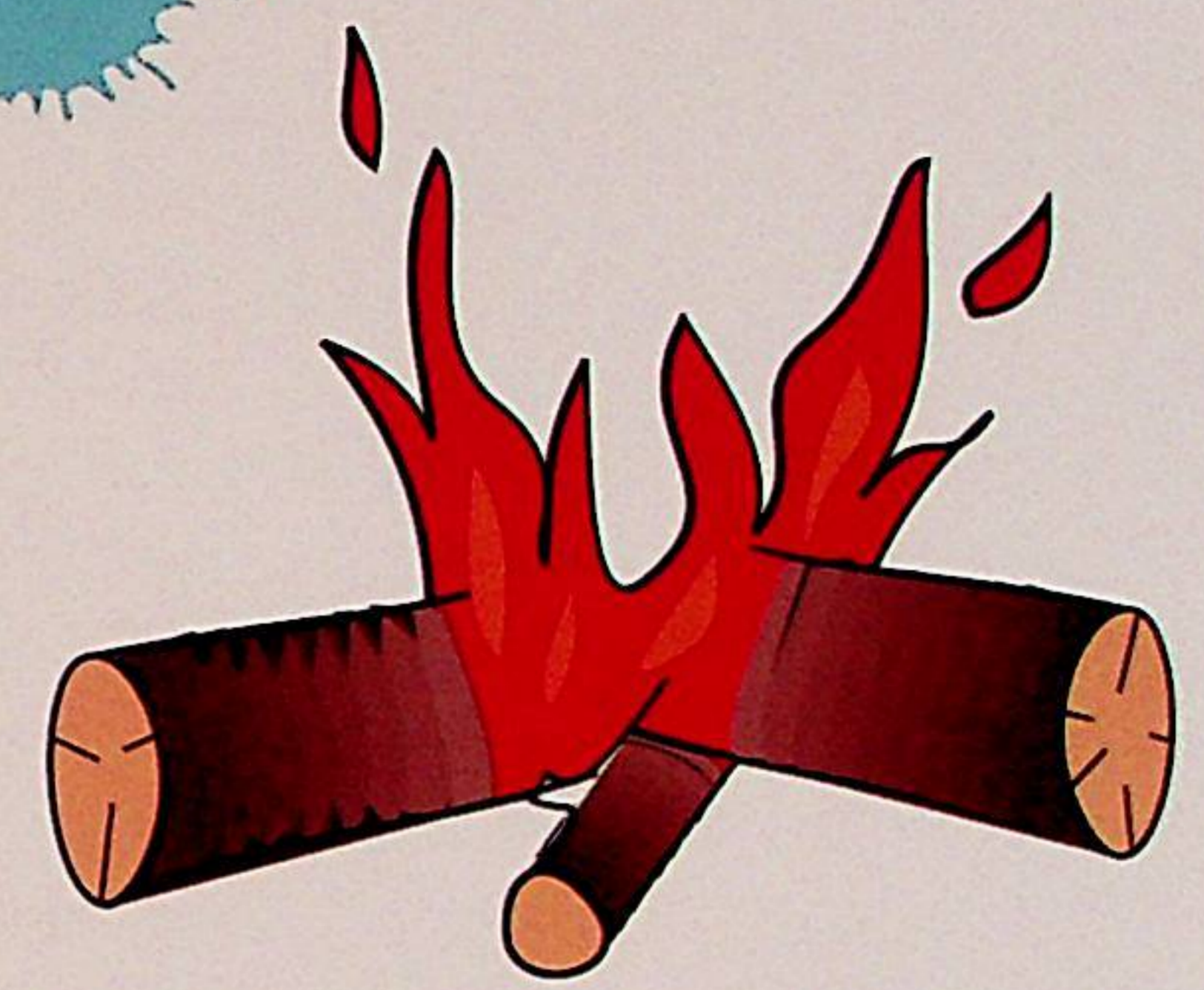
Bi şevê bûk e,
Bi roj pepûk e.
(çira, lambe)

tiştêk heye tiştanî
ne pê heye ne panî
her roj diçe ber kanî
(kûz, cer, cêr)

hilindir milindir
law ji bavê bilindtir.
(Agir û dû)

sêsed û şêst û şeş reşêlek,
dozdeh ga û çar çêlek
nîvî reş û nîvî belek.
(sal û demsal û meh)

ji şekir şêrîntir e,
ji hesin girantir e.
(xew)

Hirça bi navê Teddy

Çirokeke
şevê ji bo zarokan
Schiermeyer

Roja jidayîkbûna Katharinayê bû. Mêvan û vexwenderên Katharinayê gelek bûn, her yekî pakêtek xemilandibû, ew diyarî ji bona rojbûna wê bûn, dabûn destê wê! Katharina pakêtên ku pirtûkên bi wêne bûn hilandibûn, pêlîstokên rengîn, bûkeke zarokan, hirçekî berfê yê spî ji paçên nerin, û segek. Odeya Katharinayê mîna dikaneke pêlîstokên zarokan dixuya, Katharinayê pêdivî bi cihekî mezintir û firehtir bû bo pêlîstok û diyariyên xwe. Wê Teddy ên xwe yê kevin ji xewliyê avêtibûn, bo cihê lîstikên nû çêbike.

Ax! Tapsie ketibû li ser dikeyê. Wê rahiştîyê û hêdî hêdî piştê Tapsie ya êşayî perixand. Ji jêr ve lîstikên nû bi çavdaxî temaşe dikirin. "Tu kî yî?", wan pirsîyar dikir. "Ji zû ve li vir dijî?"

"Ez lîstika Teddy Katharinas ya yekem bûm", bi pozbilindî Tapsie pirsî: "Ew bi xwe cihê min li ser wê çekmeçê ye."

"Niha cihê me tevan e!", lîstikên nû jî weha mijûl dibûn. "Helbet wê Katharina ji niha û pê ve tenê bi me re yariyan bike. Zarok hez ji lîstikên nû dikin. Tu li hember me kevin bûyî. Pirça te werar bûye û guhên te jî hatine

xwar û dirêj bûne." Tapsie li jor dinêrî. Pirça wî tim dihate perixandin, bi rastî pirça wî di cihan de kose bivû û guhê wî jî? Dihate bîra wî: dema carekê di navbera textê zarokan û dîwêr de asê mabû. Dayîka Katharina ew azad kiribû, ji wê rojê ve parçeyek ji guhê wî hatibû birrîn. Gelo Katharina ji ber wilo lîstikên nû ji bo xwe anîbûn, humênî ji hirç hatibû.

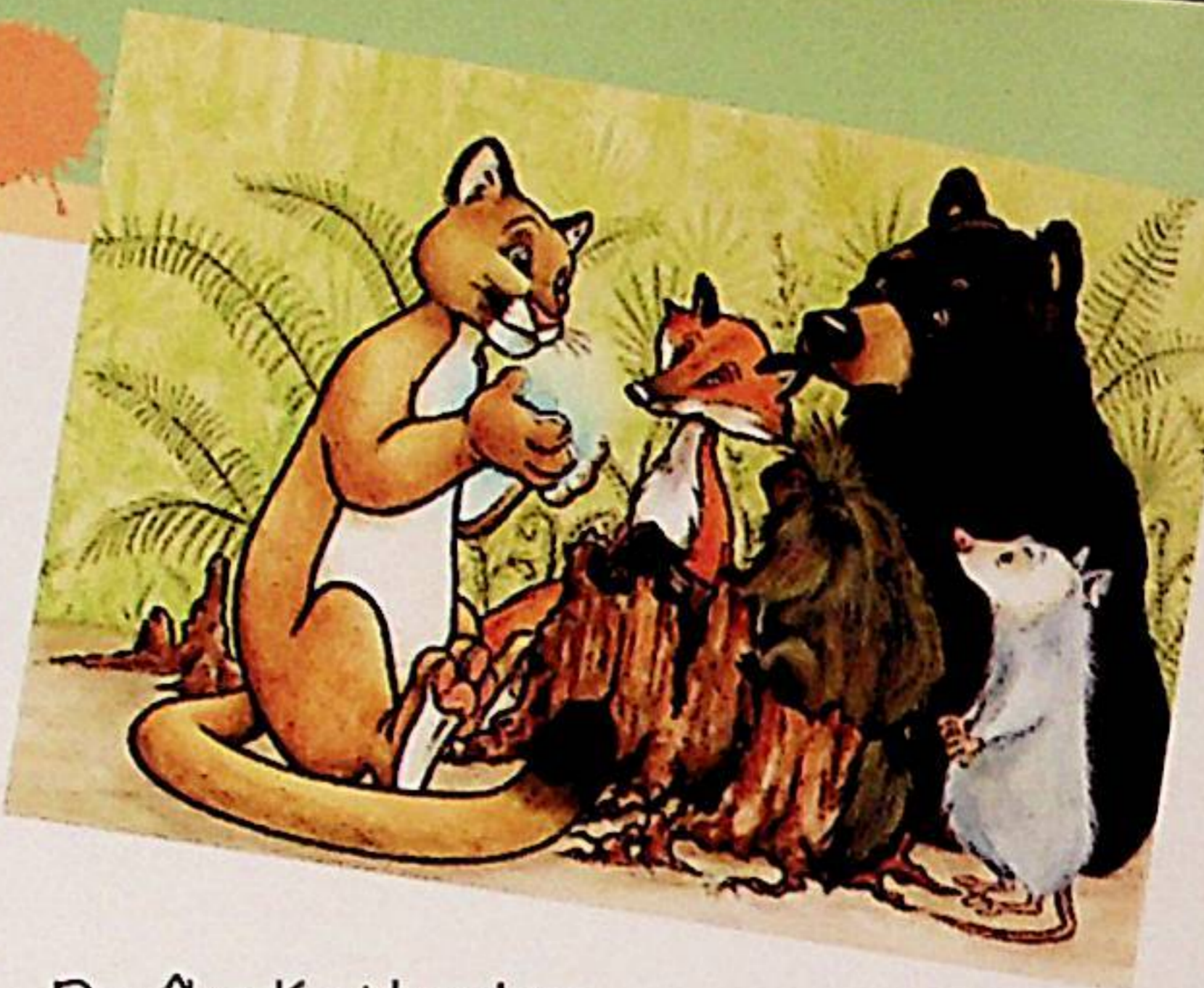
Lîstikên nû navber nedidanê: "Biner, çendî pirça min diçirise û himbiz e", kûçik li wan herterpîlî, û em diberiqênin", hirçê berfê diçû û dihat. Bi lepên xwe berf ji ser zikê xwe radikir. "Tu bi rastî nepakijî", bêvla xwe difirkand.

"Mama dibêje ma tu nikarî", niha hirça biçûk xwe tevî kir. "Tu sar î! Keçik nema bi te re yariyan dike."

Di vê demê de Katharina mêvanên xwe êrîştî odê kirin. Dema piştî nîvro hemî bi lîstikên nû yariyê kirin. Teddy ê kevin li qoziyekê hiştin.

Tapsie dixwest bigrî! Xemgîn bû, fikirîbû, ku mafê lîstikên nû heye. Nema hez ji min dike.

Bûbû êvar. Mêvanên Katharina yê ji bo pîrozkirina rojbûna wê hatibûn, xatirê xwe xwestibûn û çûbûn malê. Katharina hîn jî bi hirçê befrê ji ber pirça wî ya nerim di lîst. Pişt re dema xewa wê hatibû. Keçikê pîjamê xwe yê xewê li xwe kiribû. Lîstikên nû di xezanê de, tevîhev bûbûn. Gelo wê Katharina kîjanê ji wan bi xwe re bibe ser nivînan?

Dayîka Katharina derbasî odeyê bûbû. "Her ser cihê xwe, zarokê ku îro rojbûna wî ye!", Katharina keniya bû.

"Niha Mama", Katharina gotibû.

"min pêdivî bi heywanekî ku sebra mirov pê were heye." Çavên xwe li odeyê gerandibû. Bêhna hemî lîstikên çikiya bû. "Ez dê ... Teddy ê xwe yê kevin bibim! Tu li wir î, Tapsie!" Katharina ji quncikê rahiştîbû hirçê xwe yê piçûkê ra xwe kiribû.

Êdî ji ber xwe Tapsie ketibû ser textê Katharina. Lîstikên nû yê di xezanê de, devê wan ji hev ma "Binive", dayika Katharina di guhê wê de gotibû. Bi hêminî û hezkirinekê lihêf bi ser Katharina û hirçê wê de kir. Di bin lihêfê de, Tapsie xwe bextewer dîtibû, çaxê Katharina ew dipexand.

"Şev xweş, Mama", Katharina xilmaş bûbû. Ketibû xeweke kûr de. "Rojêke piçûk xweş bû!"

Wergera ji elmanî:
Tengezar Marînî

Fîl

Fîl fîlo xortim dergo
Pîze xirar fek vergo
Afrîka ra heta tiya
qeçkan pa kêf kerdo

Na lê lê ya

Rojê

kurd û lazê piya şinê sûki. Raya sûki zaf dûrî bena. Nê şinê nêşinê ray nêqedêna.

Wirna zî edizênê. Kurd, ê lazî rê vano:

- Bê ma bi nobeta pê wegîrê.

Laz vano:

- Beno, labirê ma di saeti çiniya. Ma do senî bizanê ki wextê ma tamam biyo?

Kurd vano:

- A zî mi rê qisa ya. Kam ki nişeno kê wa dêrê vajo. Key ki dira ci qediyê, wa bêro cêr.

Laz vano:

- No fikrêndo dind o."

Verî laz nişeno kurdî û dest bi dêrda xo keno. Çend finî vano, "sewîyorom, mewîyorûm" û dêra ci qedêna. Yeno cêr. No qor kurd nişeno lazî û dest bi dêrda xo keno û vano:

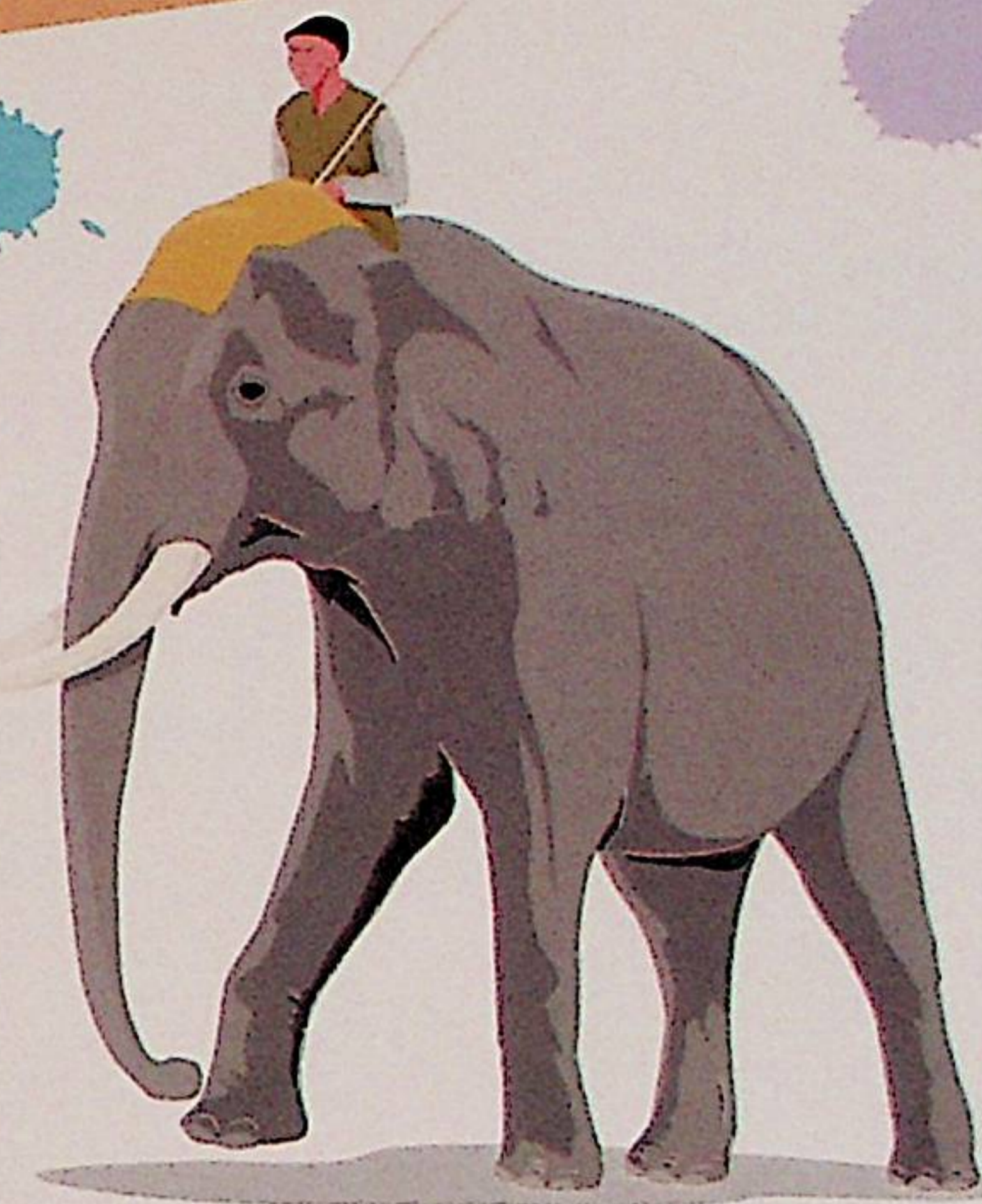
Lê lê lê wayê... lê lê lê wayê...." û dêra ci nêqedêna.

Laz vano:

- Hewna dêra to bol menda?"

Kurd vano:

- Na lê lê ya, hewna lolo zî mendo."

* Ji www.diljen.com ê hatiye wergirtin

Qedrî Can kî ye?

Qedrî Can di sala 1911'an de li Dêrika Çiyayê Mazî hatiye dinyayê. Lawê malbateke welatperwer a kurdan e, di 1931'ê de koçberî binya xetê (ciyê ku li nava Suriyeyê kurd lê dijîn) bû û li wir bi cî bû. Li Qamişlo û Amûdê bi cî bû. Li wir mamostetî jî kiriye. Di nava gelek xebatên ji bo kurdan de, li pêş ciyê xwe girtiye û gelek keda wî jî ji bo kurmanciya nivîskî heye. Nivîsên wî di kovarên wekî Hawar, Ronahî û Roja Nû de derketine.

Qedrî Can di 09.08.1972'yan de wefat kir û gora wî li Şamê ye.

Lihevanînok

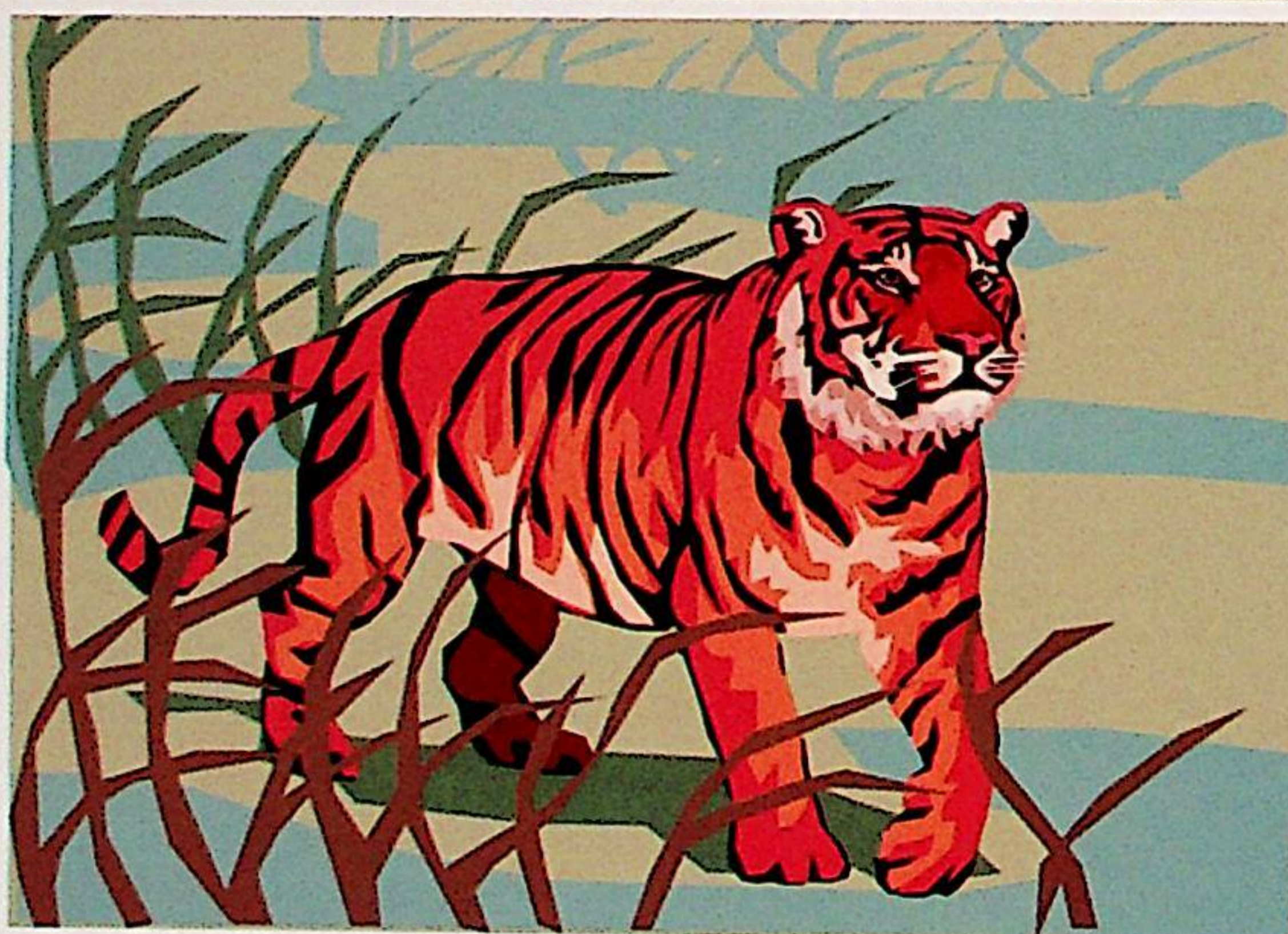
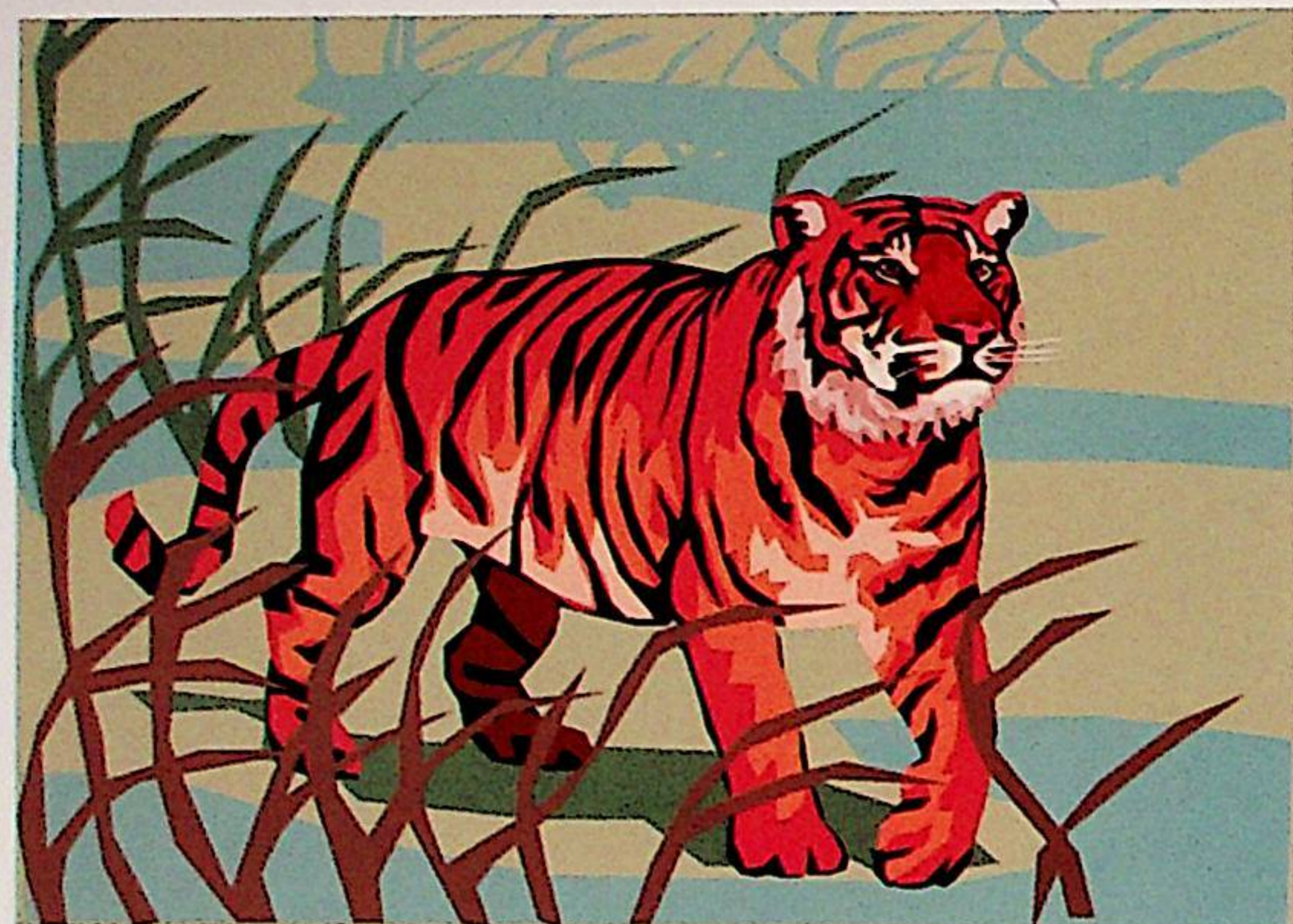
Yek û yek,
Teyrikê belek,
Zaza bilbil,
Dermanê dil,
Şekir û şima,
Li ber çema,
Çem çikiya,
Av tê nema.

Kevir û kuçên kendalan,
gêr bûn hatin newlan,
rovî bazda şekalan,
got: "xwelî li serê tiralan!"

Navê min, li navê te,
Kumê min, li serê te
Bireve, ez bidim pey te.

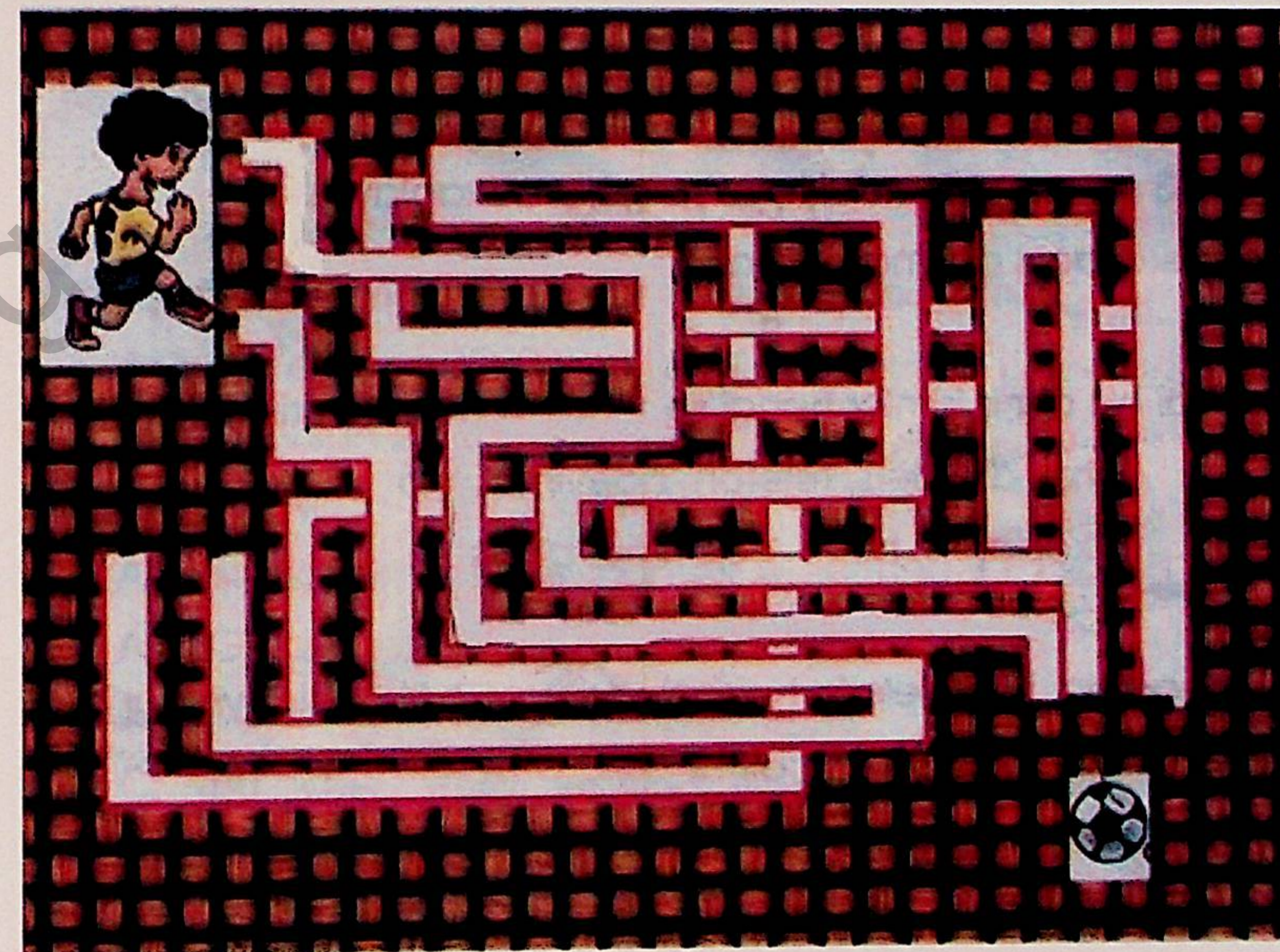
Barî barî, berf barî
Spî bû, nebû tarî,
Em bilîzin, heta dikarî.

Bersin: 1) Simbêlên piling, 2) Guhê Piling, 3) Tertya piling, 4) Giyaya
|| ber lîngê pêşyê 5) Xêza || lîngê pêşyê 6) Giyaya || ser pişta
piling, 7) Xêza || pişta piling

Zarokno di
navbera her du
wêneyên piling
de heft cudahî
hene.

Hûn dikarin wan
cudahiyan
bibînin?

Zarokno, Baran goga xwe winda
kiriye û nikare bibîne, di vê xaçexêzê
de hûn dikarin alîkariya wî bikin da
ku Baran goga xwe bibîne?

ON İKİ BONCUK

On iki boncuk dizeriz
Ocak deyip başlarız
Ardından şubat gelir

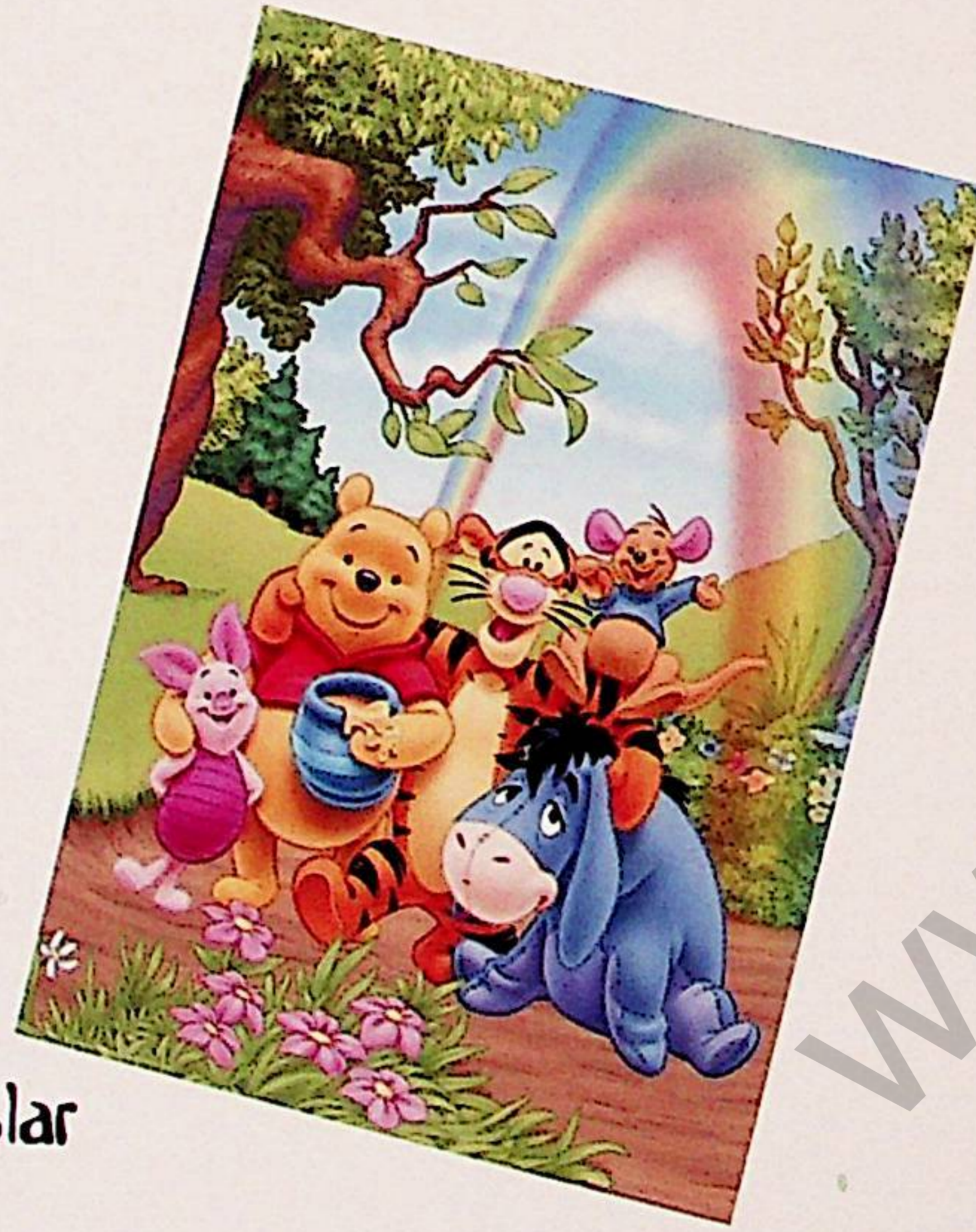
Derken, mart ile gelir bahar
Nisan, mayıs kovalar
Çiçekler hoş koku saçar

Haziran, temmuz yaz aylarıdır
Ağustos son halkadır
Yaz ayları sıcaktır

Eylül, ekim sararır
Kasım geldi mi
Kışa hazırlık başlanır

Aralık ile kış başlar
Yağmur, kar göz kırpar
Artık yılbaşı için geriye sayım başlar

Ece Kardelen

KUŞ OLMAK İSTEYEN AYI YAVRUSU

İngiliz Masalı

Bir zamanlar küçük bir ayı yavrusu varmış. Bu ayıcığın en büyük rüyası kuş olabilmekmiş. Sonunda bir gün ormanda dolaşır, ağaçların dallarından şakıyan kuşlara seslenmiş:

“Günaydın kuşlar, ben de kuşum işte!”

Kuşlar kahkahalarla gülmüşler:

“Sen kuş değilsin ki! Kuşların gagaları olur.”

Ayıcık ormanda kendine bir gaga aramaya başlamış. Gagaya benzer bir tahta parçasını çam reçinesiyle burnuna yapıştırmış. Kuşların yanına geri dönmüş:

“Ben de kuşum artık! Bakın gagam bile var.”

“Olur mu canım: Kuşlar şarkı söylemesini bilirler.”

Ayıcık bu kez ümidini kaybetmek üzereymiş. Çünkü şarkı söylemesini hiç bilmezmiş. Ama ormanın ucunda şarkı söylemesini öğrenebileceği ötücü kuş arkadaşı aklına gelmiş. Hemen onun yanına gitmiş:

“Canım arkadaşım. Ne olur bana şarkı söylemesini öğret!”

“Bilmem öğrenebilir misin? Aslında şarkı konusunda ayların yeteneği yoktur. Ama istersen deneyebiliriz. Benim söylediklerimi tekrar et bakalım:

söylemeyi öğreten kuşun söylediklerini tekrarlamış durmuş. Öğretmeni çalışkan olduğu için onu çok övmüş.

Sonunda şarkıyı öğrenmiş ve kuşların yanına geri dönüp şarkısını söylemiş:

“Do, re, mi, fa, sol, la, si, do...”

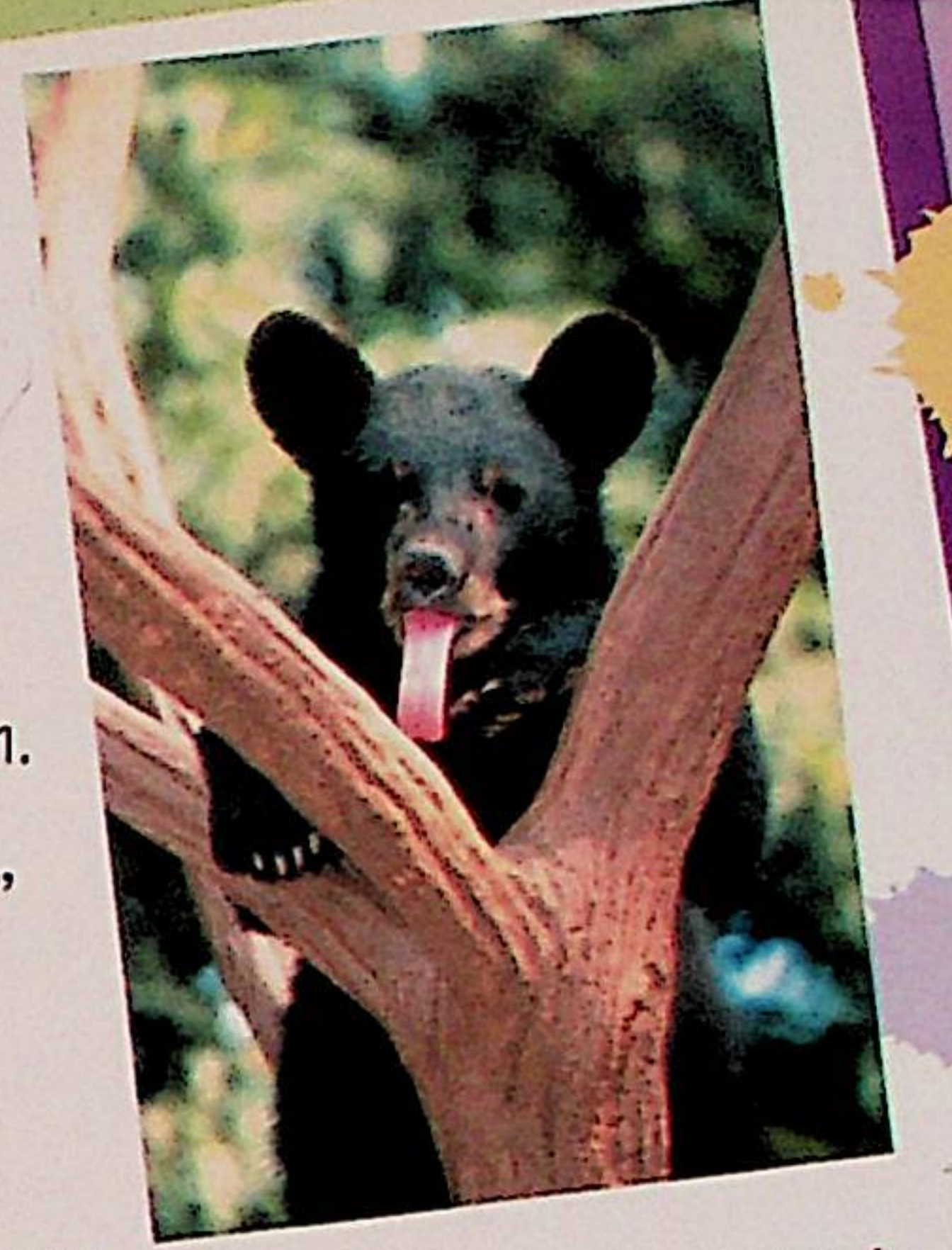
“Hayır, hayır” demiş kuşlar. “Gagan olsa da, ötmesini bilsen de sen kuş olamazsın. Çünkü sen uçamıyorsun.”

Küçük ayı yavrusu uçmayı da öğrenmeye karar vermiş. Ayakları üzerinde zıplayıp öne doğru atılmış, ama bu uzun atlama gibi bir şey olmuş. Uçmakla ilgisi yokmuş.

“Şimdi beni dikkatle izleyin kuşlar” demiş. Yüksek bir kayanın tepesine çıkarak oradan kendini aşağıya bırakmış. Kollarını kuşların kanatları gibi yana sallıyormuş, ama elbette bu hareket onun uçmasına yetmemiş. Yukarıdan yuvarlanan bir taş gibi hızla yere çakılmış. Her tarafı acı içinde kalmış, tahtadan yapıp reçineyle yapıştırdığı burnu da yerinden kopmuş. Zorlukla düştüğü yerden doğrulurken, kuşlar da bu kadar eğlenciyi yeterli bulup ayı yavrusunun yanından ayrılmışlar.

Ayı yavrusu ise acıyan yerlerini ovarak ormana doğru ilerlemiş. Ağaçların sıklaştığı bir yerde oturup biraz kendine gelmek isterken burnuna böğürtlen kokusunun geldiğini hissetmiş. Gerçekten de arkadaş böğürtlen çalılığı olgun kırmızı böğürtlenlerle doluymuş. Gidip bir güzel karnını doyurmuş.

Olgun böğürtlenleri, yaban ballarını, çeşit çeşit meyveleri, taze balıkları yemek ve ormanın tadını çıkarmak, yani dünyada bir ayı gibi yaşamak varken, başkalarına benzemek delilik diye düşünmüş ayıcık. Ondan sonra da ayı olarak dünyaya geldiği için bir dahı hiç üzülmemiş.

ON İKİ BONCUK

On iki boncuk dizeriz
Ocak deyip başlarız
Ardından şubat gelir

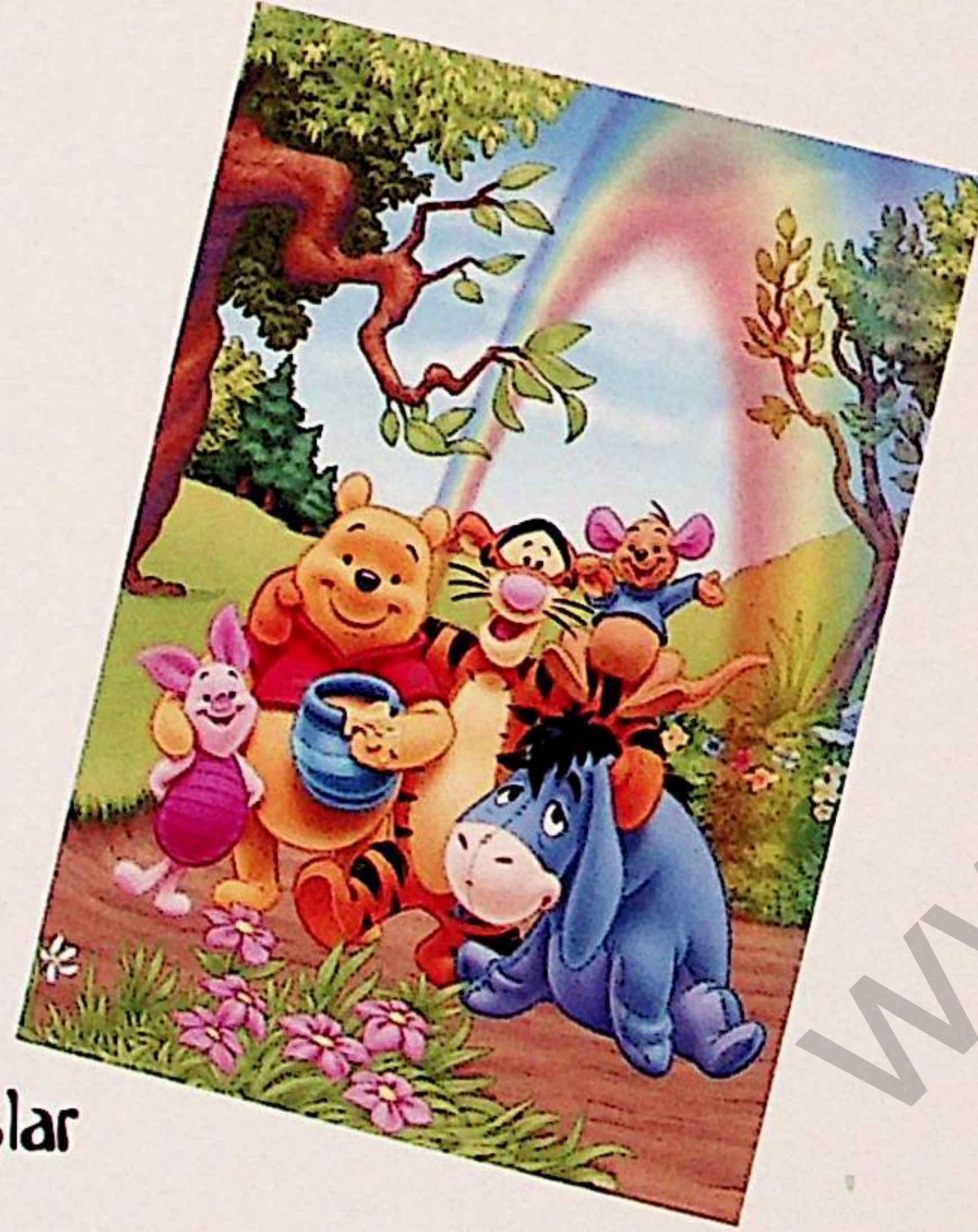
Derken, mart ile gelir bahar
Nisan, mayıs kovalar
Çiçekler hoş koku saçar

Haziran, temmuz yaz aylarıdır
Ağustos son halkadır
Yaz ayları sıcaktır

Eylül, ekim sararır
Kasım geldi mi
Kışa hazırlık başlanır

Aralık ile kış başlar
Yağmur, kar göz kırpar
Artık yılbaşı için geriye sayım başlar

Ece Kardelen

KUŞ OLMAK İSTEYEN AYI YAVRUSU

İngiliz Masalı

Bir zamanlar küçük bir ayı yavrusu varmış. Bu ayıcığın en büyük rüyası kuş olabilmekmiş. Sonunda bir gün ormanda dolaşip, ağaçların dallarından şakiyan kuşlara seslenmiş:

“Günaydın kuşlar, ben de kuşum işte!”

Kuşlar kahkahalarla gülmüşler:

“Sen kuş değilsin ki! Kuşların gagaları olur.”

Ayıcık ormanda kendine bir gaga aramaya başlamış. Gagaya benzer bir tahta parçasını çam reçinesiyle burnuna yapıştırmış. Kuşların yanına geri dönmüş:

“Ben de kuşum artık! Bakın gagam bile var.”

“Olur mu canım: Kuşlar şarkı söylemesini bilirler.”

Ayıcık bu kez ümidini kaybetmek üzereymiş. Çünkü şarkı söylemesini hiç bilmezmiş. Ama ormanın ucunda şarkı söylemesini öğrenebileceği ötücü kuş arkadaşı aklına gelmiş. Hemen onun yanına gitmiş:

“Canım arkadaşım. Ne olur bana şarkı söylemesini öğret!”

“Bilmem öğrenebilir misin? Aslında şarkı konusunda ayların yeteneği yoktur. Ama istersen deneyebiliriz. Benim söylediklerimi tekrar et bakalım:

söylemeyi öğreten kuşun söylediklerini tekrarlamış durmuş. Öğretmeni çalışkan olduğu için onu çok övmüş.

Sonunda şarkıyı öğrenmiş ve kuşların yanına geri dönüp şarkısını söylemiş:

“Do, re, mi, fa, sol, la, si, do...”

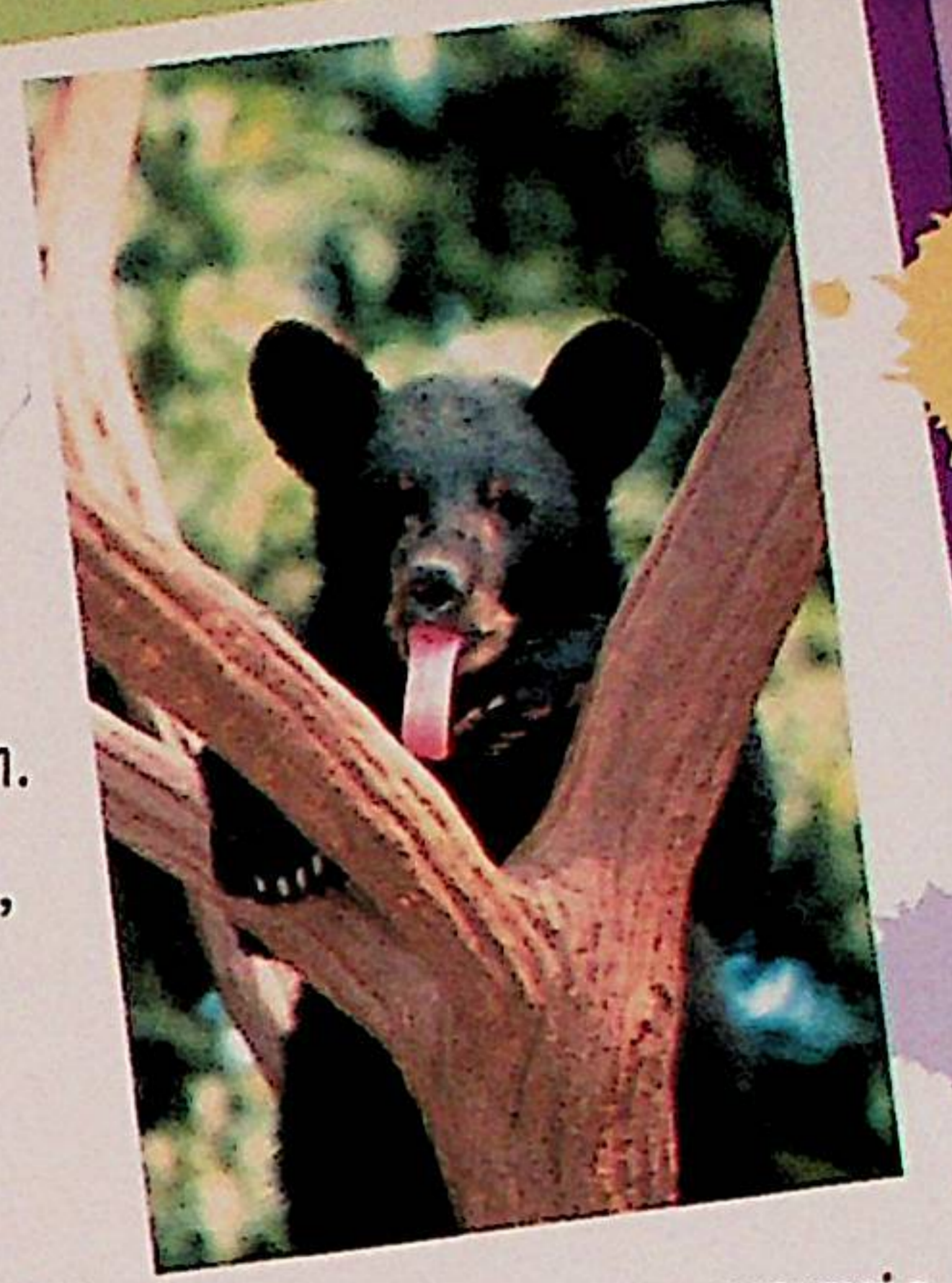
“Hayır, hayır” demiş kuşlar. “Gagan olsa da, ötmesini bilsen de sen kuş olamazsın. Çünkü sen uçamıyorsun.”

Küçük ayı yavrusu uçmayı da öğrenmeye karar vermiş. Ayakları üzerinde zıplayıp öne doğru atılmış, ama bu uzun atlama gibi bir şey olmuş. Uçmakla ilgisi yokmuş.

“Şimdi beni dikkatle izleyin kuşlar” demiş. Yüksek bir kayanın tepesine çıkarak oradan kendini aşağıya bırakmış. Kollarını kuşların kanatları gibi yana sallıyormuş, ama elbette bu hareket onun uçmasına yetmemiş. Yukarıdan yuvarlanan bir taş gibi hızla yere çakılmış. Her tarafı acı içinde kalmış, tahtadan yapıp reçineyle yapıştırdığı burnu da yerinden kopmuş. Zorlukla düştüğü yerden doğrulurken, kuşlar da bu kadar eğlenceli yeterli bulup ayı yavrusunun yanından ayrılmışlar.

Ayı yavrusu ise acıyan yerlerini ovarak ormana doğru ilerlemiş. Ağaçların sıklaştığı bir yerde oturup biraz kendine gelmek isterken burnuna böğürtlen kokusunun geldiğini hissetmiş. Gerçekten de arkadaş böğürtlen çalılığı olgun kırmızı böğürtlenlerle doluymuş. Gidip bir güzel karnını doyurmuş.

Olgun böğürtlenleri, yaban ballarını, çeşit çeşit meyveleri, taze balıkları yemek ve ormanın tadını çıkarmak, yani dünyada bir ayı gibi yaşamak varken, başkalarına benzemek delilik diye düşünmüş ayıcık. Ondandır da ayı olarak dünyaya geldiği için bir dahı hiç üzülmemiş.

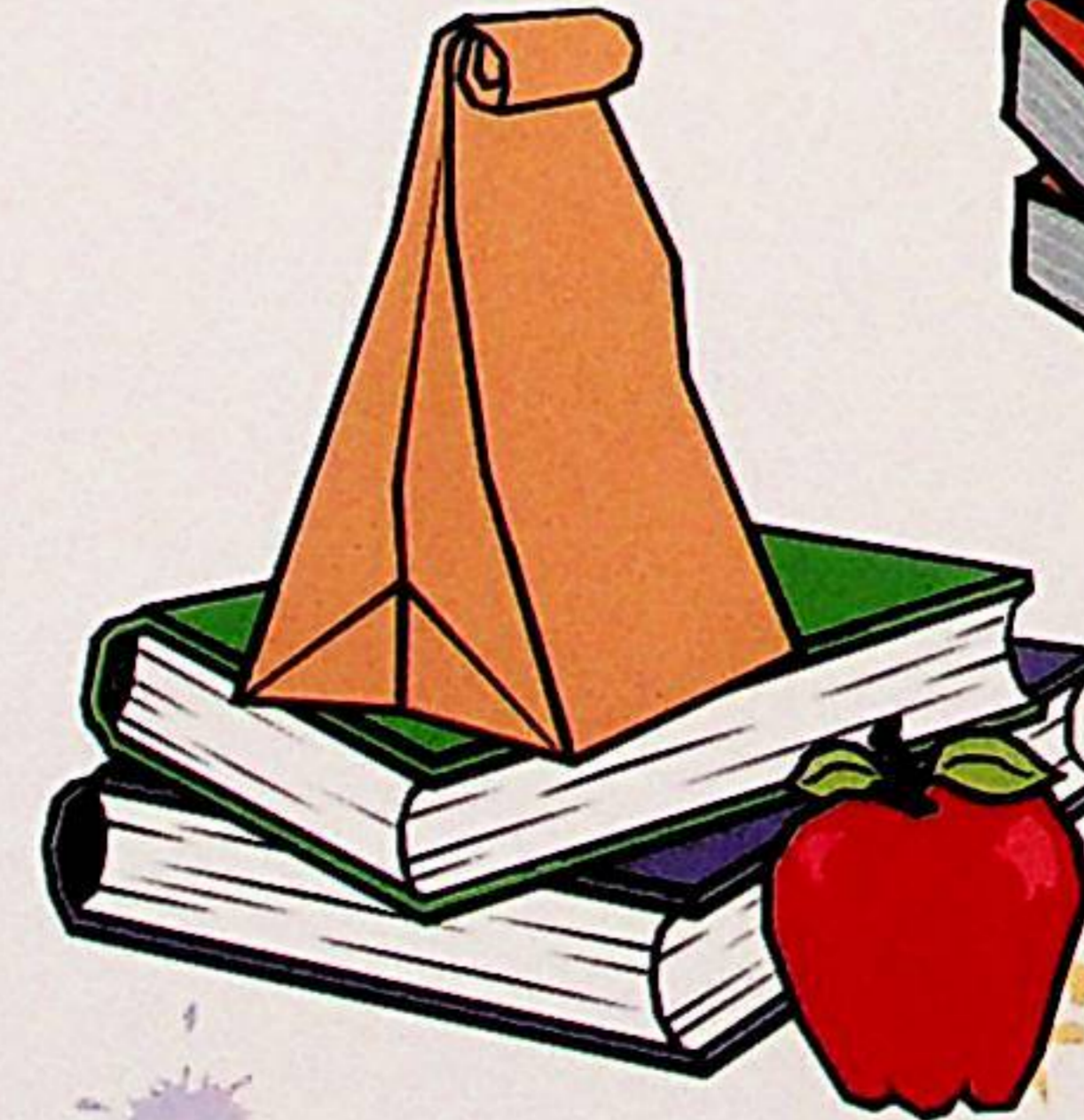

KİTAP

Ben açılır kapanırım,
Elden ele dolaşırım,
Herkes beni çok sever,
Birbirine devreder,

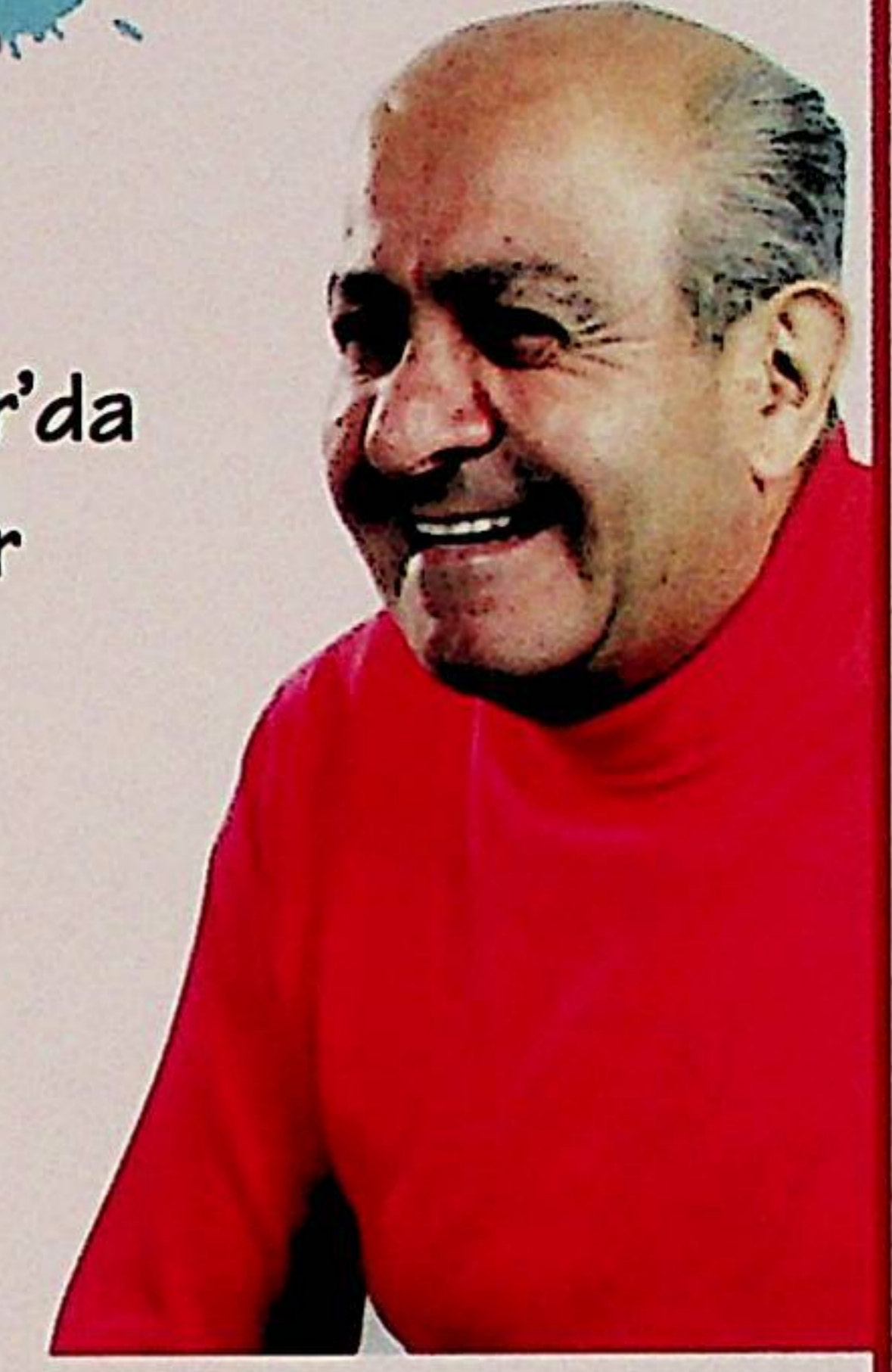
Kitaplıktır benim yerim,
Kitaptır benim adım,
Şiir, masal, hikaye,
Ne isterseniz veririm,
Ben sizleri çok severim,

Siz de beni okuyun,
Arkadaşlarınıza söyleyin,

Ahmed Arif kimdir?

Ahmed Arif 1927 yılında Diyarbakır'da doğdu. Orta öğrenimini Diyarbakır Lisesi'nde tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Felsefe Bölümünü okudu. Düşüncelerinden ve yaptığı siyasi faaliyetlerden dolayı hapis haneye girdi. 1968'de "Hasretinden Prangalar Eskittim" adlı şiir kitabı yayınlandı. Ve bu şiir kitabı halk arasında çok sevildi.. 2004 senesine kadar 42 defa basıldı. Cezaevi günleri sona erince Ankara'daki gazeteler ve dergilerde teknik işlerle uğraşarak yaşamını kazandı. Yaşadığı coğrafyaya olan sevgisi ve aynı zamanda halka karşı olan sevgisi onun şiirlerinde yerini alıyor. Bu da halkın Ahmed Arif'i sevmesine ve sahip çıkmasına yol açıyor. Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi tarafından her yıl Kültür Sanat festivali'nde, Ahmed Arif şiir ödülleri veriliyor. Ahmed Arif, 2 Haziran 1991 tarihinde Ankara'da öldü.

“
Seni, anlatabilmek seni.
İyi çocuklara, kahramanlara.”

Tekerlemeler

Eveleme develeme
Deve kuşu kovalama
Cengi çember
Misk i amber
Tazi tuzi
Perililerin kızı

yağ yağmur yağ,
Teknede hamur,
Tarlada çamur,
Ver Allah'ım ver!
Bol suluca yağmur

Bilmeceler

Ben giderim o gider
Kolumda tıktık eder.
(saat)

Üç arkadaş;
Biri gider gelmez,
Biri yer doymaz,
Biri oturur kalkmaz
(duman, ateş, ocak)

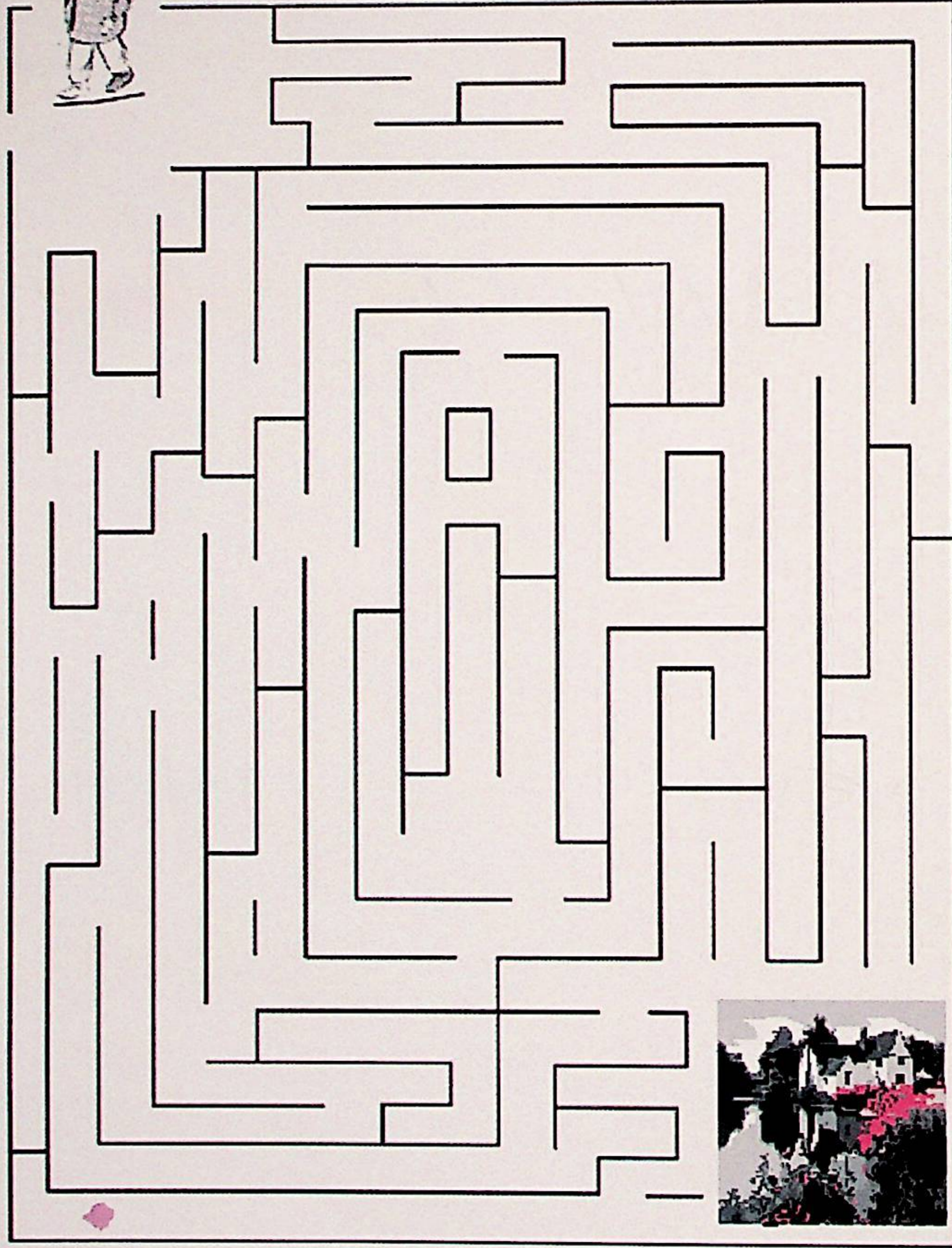

Çocuklar iki resim arasındaki 7 farkı bulabilir misiniz?

CEVAPLAR: 1. kadının gözü 2. çocuğun şapkası 3. çocuğun sacı 4. kadının sacı 5. kadının düğmesi 6. elindeki kağıt 7. çocuğun çantası

Küçük kız ormanda dolaşırken evinin yolunu kaybetmiş. Yolunu bulmasına yardımcı olur musunuz çocuklar.

Çocuklaaar mîro abinizi renklerleime bakarak boyamaya ne dersiniz

CANIM ANNEME

Ömer YAKUT/ 8/E - 2631

Beni duyduğunu biliyorum. Her şey senin için...

Kara bulutlar varken gökte, şöyle bir baktım geçmişime, bir ömür oldu. Sensiz, çaresiz geçen bir ömür... Annem biliyor musun?

Anne, ben hala alışamadım senin yokluğuna. Ve ben hala inanmıyorum koskoca bir ömrün sensiz geçtiğine. Bazen günlerce çıkıp gelmeni nasıl bekledim... Her şeyin bir sınav olduğunu söylemeni istiyorum.

Yağmur yağarken bile bahçeye oturup yolunu gözlerim. Ufuktan, yürürken sallanan heybetli gölgeni bekliyorum. Sırılsıklam olmam bir şey değiştirmez. Ben seni bekliyorum. Gelmeyeceğini, gelemeyeceğini bilerek bekleyeceğim. Anam. Buna bütün varlığımla inanıyorum. Bazen saatlerce resmini düşünüyorum. Ben sensiz ayakta nasıl durabildiğimi bilmiyorum. Gün geliyor geceler boyu duvarlarda resmini izliyorum. Belki onlar belki onlar bana şefkatle gülümser diye beklemekten usanmadım, usanmadım, usanmayacağım anam... Şu an benden ayrı; uzak, meçhuldesin. Ben günlerce, gecelerce seni bekliyorum, bekleyeceğim. Anam, bir bilsen nasılda mutlu oluyorum seni rüyamda görünce... Bilmezsin nasıl gülümsüyorum seninle dolu bir rüyadan uyanınca...

Kar her yağdığında ağlıyorum, o yılın ilk karı senin bizden ayrıldığı gün yağmıştı. Sanki seni kucığına almak istercesine ayak izlerini kapatıyordu. Anam bizim yerimize, o seni kucaklıyordu sanki. Ve ben o günden beri karı çok sever oldum. Seni unutmamak, unutamayız...

Kendime her baktığımda seni görüyorum. Allah'a binlerce kez şükrediyorum beni sana bu kadar benzer yarattığı için... Dedim ya anam, bir ömür oldu. Biz senin ardından sinin izlerini taşıyan dört kişi, sensizliğe alışmaya çalışıyoruz. Her ne kadar inanmasak da... Yanına geleceğim gün en mutlu günüm olacak anam. ranzalar soğuk üşürüm sensiz, ömür bir yapraktır elbet bir gün solacaktır. Umarım en güzel anılar bu mektupta kalacaktır. Allahısmarladık anam.

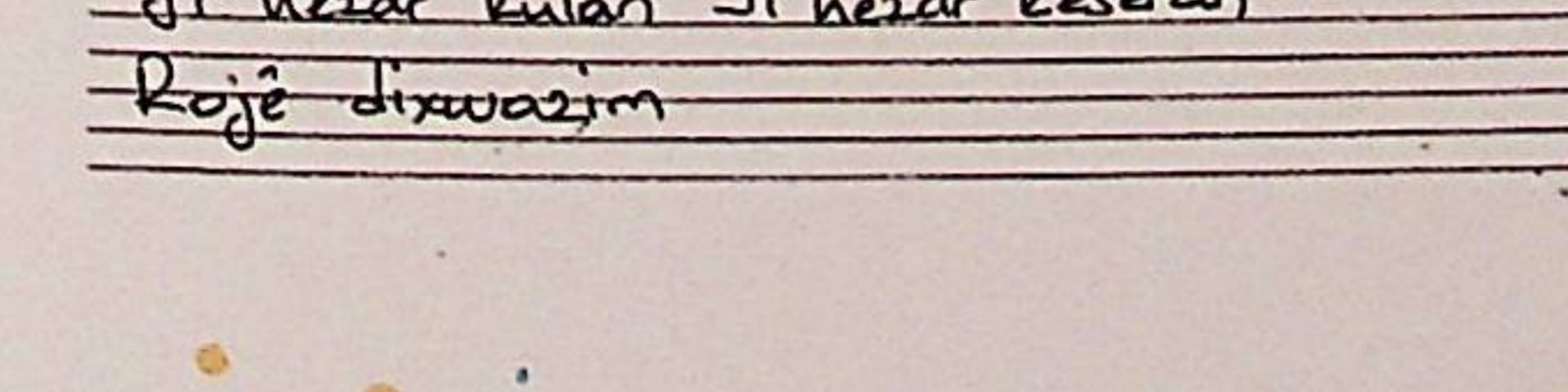
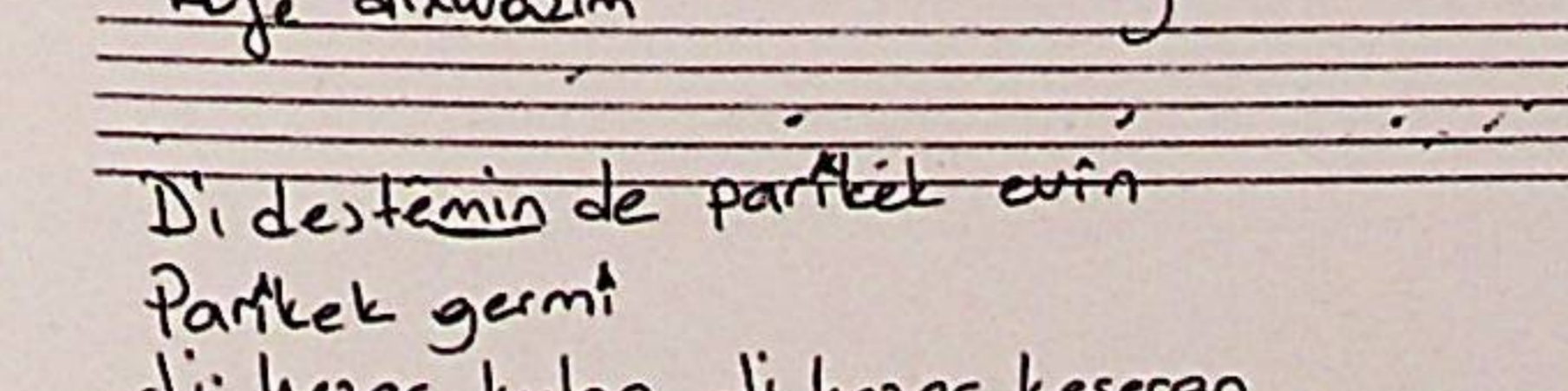
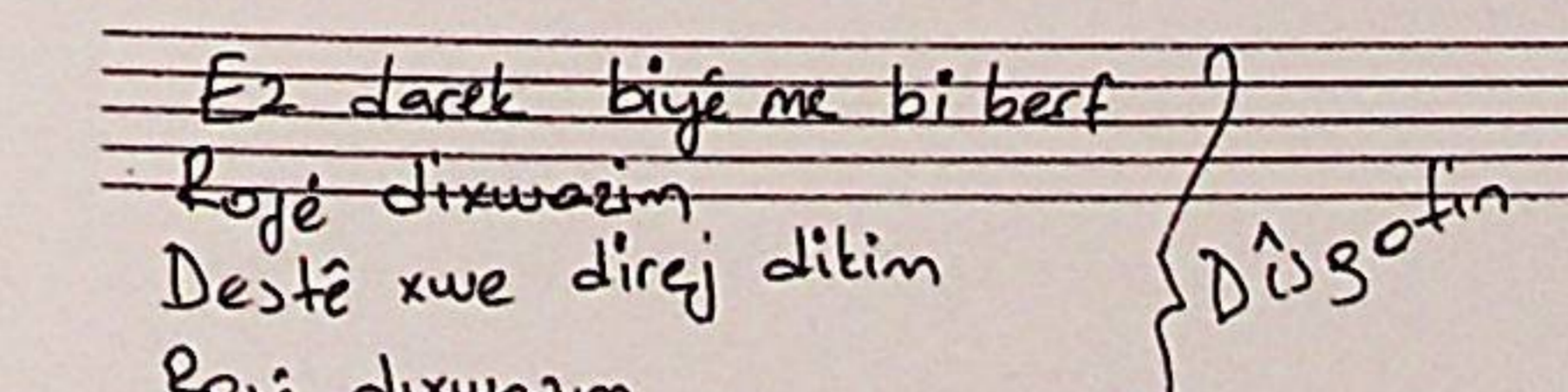
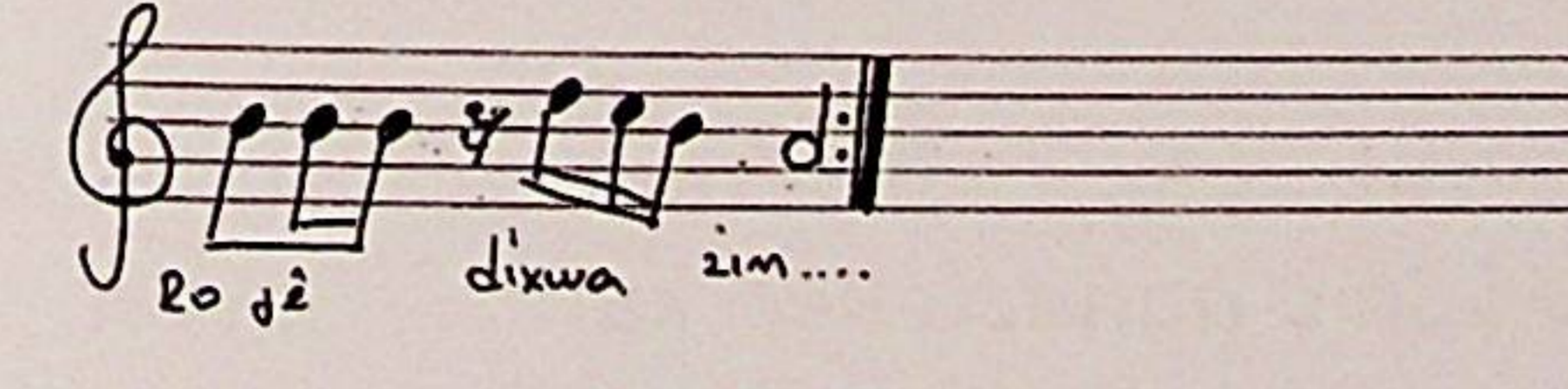
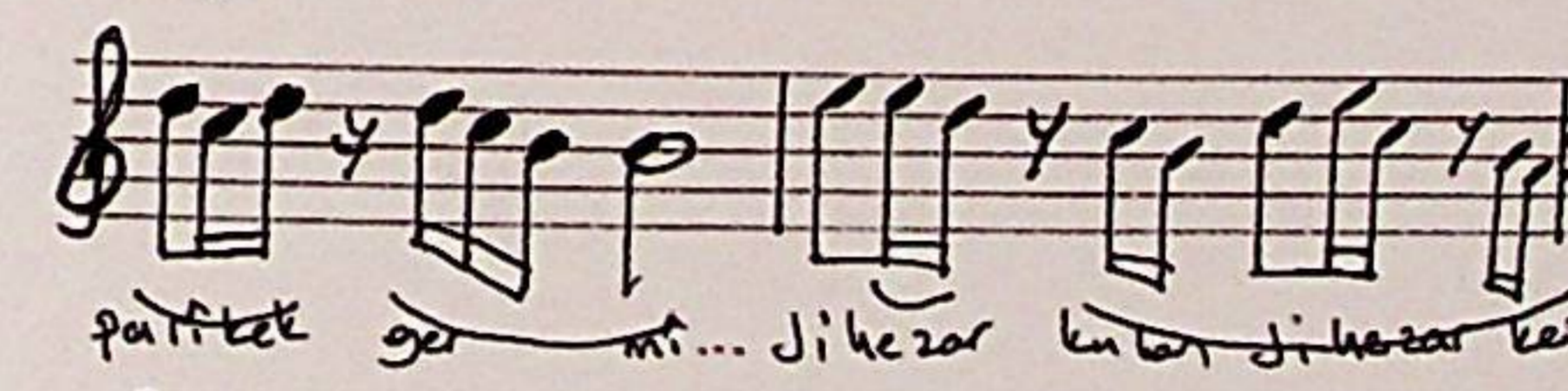
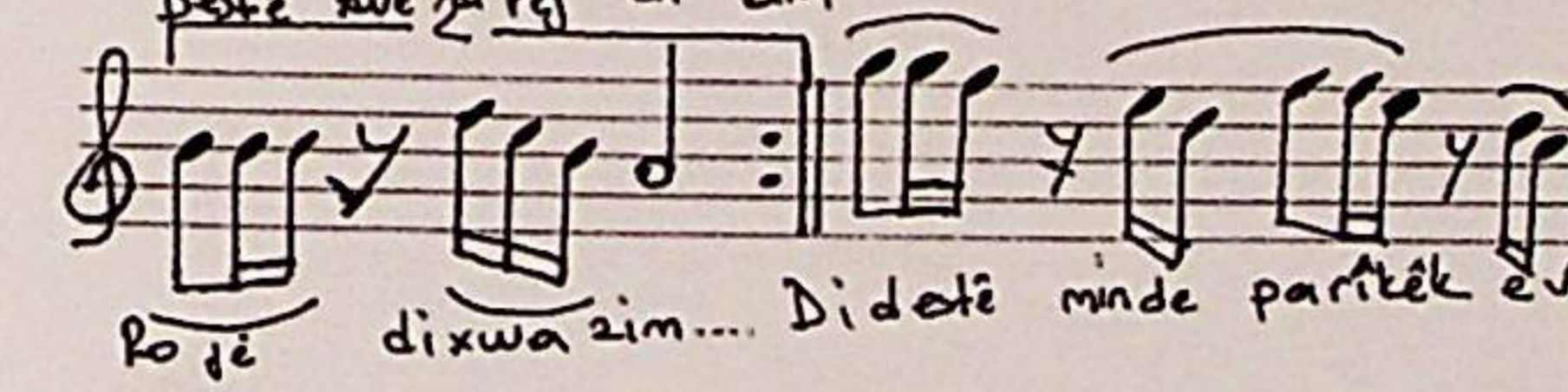
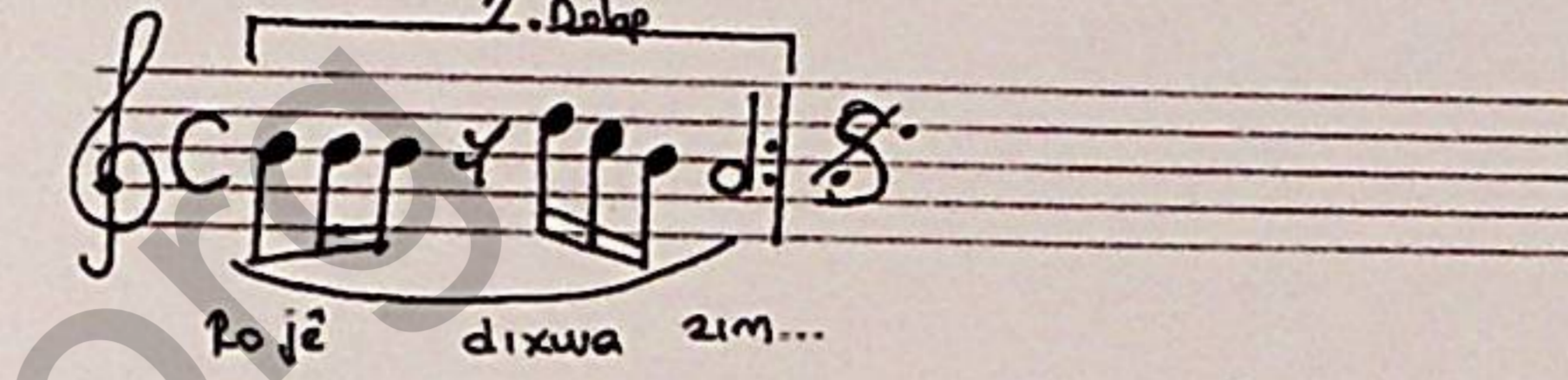
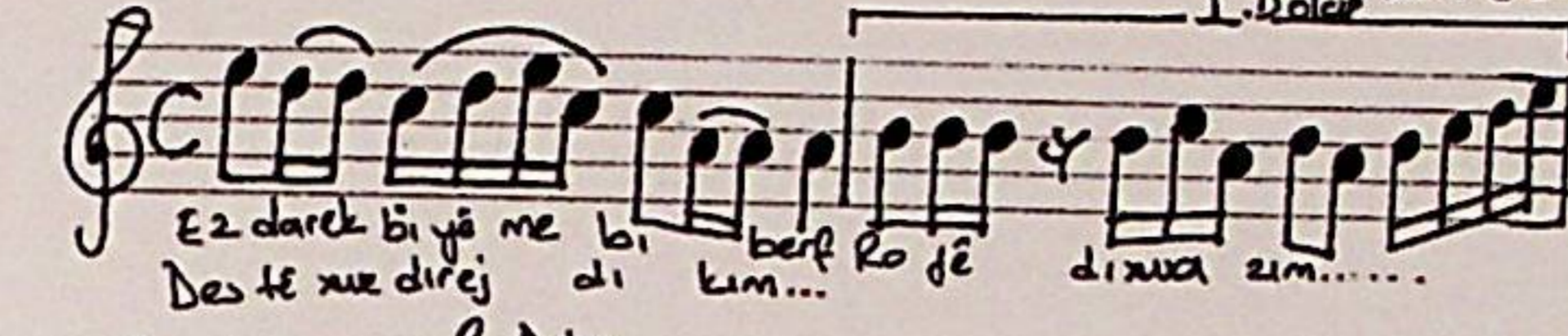

OĞLUN

-21-

ROJÊ DIXWAZIM

Helbest: M. Sait Alpaslan
Musik: Dilek Alpaslan
1. Dabê NA: Ervin Aker

Zarokno vê
çivîkê, li gorî
mînaka jor
boyax bikin....

-22-

Em hev di kenên zarokan de bibînin

Alış Tasarım: Yekbun Gökdere

Çocuk gülüşlerinde buluşalım

Sur Belediyesi 5.Çocuk Şenliği

11-16 Mayıs '05

